

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Αριθμός φύλλου 305

1917

Εν Αθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου

ΝΟΜΟΙ

Περὶ ἐπεκτάσεως καθ' ἅπαν τὸ Κράτος τῶν ὑπ' ἀριθμ. 2466, 2467, 2468, 2469 καὶ 2470 διαταγμάτων τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως περὶ τοῦ ἀγροικοῦ ζητήματος.

Νόμος 1072

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον πρῶτον.

Ἐπεκτείνεται καθ' ἅπαν τὸ Κράτος ἡ ἰσχὺς τῶν ὑπ' ἀριθμ. 2466, 2467, 2468, 2469 καὶ 2470 Διαταγμάτων τῆς 20 Μαΐου 1917 τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως, ὡς ταῦτα δημοσιεύονται κατωτέρω.

Α'.

Περὶ τῆς παραχωρήσεως κτημάτων τοῦ Κράτους εἰς καλλιεργητὰς πρὸς σχηματισμὸν μικρῶν ιδιοκτησιῶν.

Διάταγμα 2466

Παραχωρητέα κτήματα

Ἄρθρον 1.

Κτήματα ἀνήκοντα εἰς τὸ Κράτος ἢ περιελθόντα εἰς αὐτὸ δι' ἀναγκαστικῆς ἀπκλλοτριώσεως παραχωροῦνται εἰς καλλιεργητὰς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Διάταγμα ἐκδιδόμενον τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ἰπουργοῦ, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, ὁρίζει ἐκάστοτε τὰ παραχωρηθησόμενα κτήματα.

Καθορισμὸς ἐκτάσεων

Ἄρθρον 2.

Λαμβανομένων ὑπ' ἄψιν ἀφ' ἐνὸς μὲν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν οἰκογενειῶν, αἵτινες ἀπασχολοῦνται ἤδη εἰς τὴν καλλιεργεῖαν τοῦ κτήματος εἴτε ὑπὸ τὴν ιδιότητά ἐπιμόρφου καλλιεργητοῦ, εἴτε ὑπὸ ἄλλην ιδιότητα, ἀφ' ἑτέρου δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἀριθμ. 4—9 προσώπων, ἢ ἐποικισίς τῶν ὁποίων ἐν τῷ κτήματι ἤθελε κριθῆ ἰσόπυμος, ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ αἱ ἐκτάσεις, αἵτινες πρέπει νὰ παραχωρηθῶν ἐν συνόλῳ εἰς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 πρόσωπα.

Ὁ ὁρισμὸς τῶν ἐκτάσεων τούτων γίνεται οὕτως, ὥστε νὰ ὑπάρχη ἐπάρκεια διὰ τὴν ἐκ τῆς καλλιεργείας συντήρησιν ἐκάστης γεωργικῆς οἰκογενείας, διὰ τὴν βροσίην τῶν ζώων τῶν ἐγκατασταθησομένων οἰκογενειῶν, διὰ τὴν ἀνάγερσιν κατοικιδίων, σχολείου, ἐκκλησίας, κοινῆς ἀποθήκης, διὰ τὴν σύστασιν πλατειῆς ἢ ἀγορᾶς, καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἄλλων ἀπαραιτητῶν ἔργων ἐν τῷ χωρίῳ, ὡς καὶ διὰ τὴν παραχώρησιν τόπου ἀκούοντος δι' οἰκίαν καὶ περιβόλιον εἰς ἐπαγγελματικὰς, ὧν ἡ ἐγκατάστασις ἤθελε κριθῆ ἀνα-

γκάσια, καὶ εἰς μικρὸν ἀριθμὸν κτηνοτροφῶν, ὧν ἡ ἐγκατάστασις ἤθελε κριθῆ ὠφέλιμος διὰ τὴν προαγωγήν τῆς κτηνοτροφίας τῶν γεωργῶν τοῦ χωρίου.

Τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ προηγείται πάντοτε ἠτιολογημένη γνώμη τῶν κατὰ τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Ἰπουργείου Γεωργίας συμβουλιῶν κτημάτων καὶ γεωργίας, διδομένη κατόπιν ἐκθέσεως συντασσομένης ὑπὸ γεωπόνου καὶ γεωμέτρου, οἵτινες, μεταβαίνοντες ἐπὶ τόπῳ, ἐξετάζουν τὴν παραχωρητέαν ἐκτάσιν, τὰ εἶδη τῆς καλλιεργείας καὶ τὰς καθόλου συνθήκας αὐτῆς, τὰς δυνατὰς βελτιώσεις τοῦ ἐδάφους καὶ τῶν καλλιεργειῶν αὐτοῦ καὶ τὴν κατὰ προσέγγισιν ἀξίαν τοῦ ὅλου κτήματος, καὶ τῶν παραχωρητέων ἐκτάσεων. Εἰς τὴν ἐκθεσὶν προκρίτῃται καὶ σχεδιογράφημα, ὅσον ἐνεσθὶν ἀκριβές, ἢ ἐν ἐπιγύρῳ περιπτώσει, πρῶτον τοιοῦτο, παρέχον κατὰ προσέγγισιν τὸ σχῆμα καὶ τὴν ἐκτάσιν τοῦ κτήματος. Ἐν τῇ αὐτῇ γνωμοδοτήσει τῶν, τὰ συμβούλια ὁρίζουν πόσον εἶναι τὸ ἀνώτατον ὄριον ἐκτάσεως, πέρα τῆς ὁποίας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραχωρητῆ, κατὰ τὸ ἄρθρον 6, εἰς ἕκαστον συνεταῖρον πρὸς ἐκμετάλλευσιν.

Ὁ Ἰπουργὸς δὲν δύναται διὰ τῆς ἀποφάσεώς του νὰ ὑπερβῇ τὰ ὅρια ταῦτα.

Παραχώρησις εἰς συνεταῖρισμους.

Μέλη αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ὁρισθεῖσα ἐκτασις παραχωρεῖται εἰς συνεταῖρισμὸν, ὁ ὁποῖος ἤθελε συσταθῆ συμφώνως πρὸς τὸν νόμον 602 «περὶ συνεταῖρισμῶν» καὶ πρὸς σχεδίου καταστατικοῦ συνεταῖρισμένου ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου τῆς Γεωργίας.

Δύναται νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν συνεταῖρισμὸν ὡς συνεταῖροι κατὰ σειρὰν προτιμήσεως:

1) Οἱ ἐν τῷ κτήματι κατοικοῦντες ἔγγαμοι καλλιεργηταί, εἴτε ἐν σχέσει μορτῆς εἴτε ἐν ἄλλῃ προσημοίᾳ.

2) Αἱ χῆραι ἀποβιωσάντων καλλιεργητῶν, οἵτινες εἶχον ἐγκατάστασιν ἐν τῷ κτήματι, ἐὰν κατοικοῦσιν ἀκόμη εἰς τὸ κτήμα, καὶ ἐὰν ἔχωσι τοῦλάχιστον ἐν ἄρρην τέκνον ἀνήλικον.

3) Οἱ ἐν τῷ κτήματι κατοικοῦντες ἐνήλικοι καλλιεργηταί, καὶ ἐν δὲν ἔχουν ἰδίαν οἰκογενείαν.

4) Οἱ προϋπάρχοντες καλλιεργηταὶ τοῦ κτήματος κατὰ τὰς διακρίσεις 1 καὶ 3, ἐφ' ὅσον δὲν παρήλαθε δεκαετία ἀπὸ τῆς ἀπομακρύνσεώς των ἐκ τοῦ κτήματος.

5) Οἱ ἐν τῷ κτήματι κατοικοῦντες παρακοντέδες καὶ αἱ χῆραι τούτων κατὰ τὰς διακρίσεις 1, 2 καὶ 3.

6) Οἱ καλλιεργῶντες εἰς τὸ κτήμα ὡς ἐργάται ἡμερομισθιοὶ κατὰ τὰς διακρίσεις 1, 2 καὶ 3.

7) Οἱ εἰς γειτονικὰ χωρία καλλιεργῶντες κατὰ τὰς ἀνωτέρω διακρίσεις 1, 2, 3, 4, 5 καὶ 6.

8) Οἱ ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου τῆς Γεωργίας ὀριζόμενοι ἐποικιοί.

9) Οἱ εἰς ἄλλας περιφερείας καλλιεργούντες, κατὰ τὰς διακρίσεις 1 ἕως 5 καὶ 6.

Οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 4, 7 καὶ 9 κατηγορίας ὀφείλου νὰ δηλώσωσι τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὸν συνεταιρισμὸν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 διατάγματος. Οἱ δὲ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 6, 8 καὶ 9 κατηγορίας δὲν δύνανται νὰ λάβουν μέρος εἰς συνεταιρισμὸν, σκοποῦντα τὴν ἐγκατάστασιν εἰς κτήματα, ἅτινα πρὸ τοῦ 2468 Διατάγματος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως ἦσαν καθαρὰ ἰδιοκτησίας.

Ἐξαιρητικῶς δύνανται τεχνὰ καλλιεργητῶν, ἅτινα δὲν εἶνε μὲν καλλιεργητὰ, ἐγεννήθησαν ὁμῶς εἰς τὸ κτῆμα, ἔχον οἰκοδομήσῃ ἐν αὐτῷ οἰκίαν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρ' ἑαυτοῦ νόμου καὶ εἶνε ἐγκατεστημένα ἐν αὐτῷ, νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν συνεταιρισμὸν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ λάβουν, κατὰ τὴν δικνομήν τοῦ κτήματος, τὴν οἰκίαν τῶν καὶ ἔκτασιν ἀρκοῦσαν διὰ περιβόλιον.

Δι' ἵποφάσεως τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ μεταβληθῇ ἡ σειρά προτιμήσεως τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν προσώπων διὰ τὴν εἰς ἕκαστον κτῆμα ἐγκατάστασιν.

Ἀποκλείονται ἐντελῶς τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸν συνεταιρισμὸν α) οἱ στερούμενοι τῶν πολιτικῶν τῶν δικαιωμάτων β) οἱ ἐν γενικῇ ἢ μερικῇ ἐπιστρατεύσει γενόμενοι ἀνυπότακτοι ἢ λιποτάκται.

Ἐὰν οἱ δηλώσαντες ὅτι θέλου νὰ μετάσχουν τοῦ συνεταιρισμοῦ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐγκατασταθῶσι πάντες εἰς τὸ κτῆμα, λόγῳ ἀνεπαρκείας τῆς ἐκτάσεως αὐτοῦ, ἐξαιροῦνται ἐκ τοῦ συνεταιρισμοῦ, πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ, ἑρῶα πρόσωπα, ὅσα χρειάζεται ἵνα τὰ ὑπολειπόμενα ἐγκαταταθῶσιν ἐπαρκῶς, κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 § 2. Ὁ τρόπος, καθ' ὃν γίνεται ἡ ἐξαιρέσις αὕτη, ὀρίζεται διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδόμενου τῆ προτάσει τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου τῆς γεωργίας καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐιδικαὶ διατάξεις διὰ τοὺς συνεταιρισμοὺς

Ἄρθρον 4.

Τὸ συντασσόμενον καταστατικόν, ἐγράφεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ἰπουργοῦ, αἱ δὲ διατάξεις αὐτοῦ ἔχουσιν ὑποχρεωτικὴν ἰσχύον διὰ τὰ μέλη τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ καὶ ἐποπτικοῦ συμβουλίου, ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν συνταίρων, δὲν δύνανται δὲ νὰ ἐκλεγῶσιν ἀλλοδαποὶ ὑπὴ. σοι. Τοῦ ἐποπτικοῦ ὁμῶς συμβουλίου ἢ ὑπαρχεῖς, κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τὸν νόμον 602, δὲν εἶναι ὑποχρεωτικῆ. Γραμματεὺς τοῦ συνεταιρισμοῦ διορίζεται πάντοτε ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Γεωργίας εἰς ἓκ τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἀνηκόντων ὑπαλλήλων. Δύνανται νὰ διορισθῇ εἰς καὶ ὁ αὐτὸς γραμματεὺς διὰ πλείονας συνεταιρισμοῦς.

Κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ συμβουλίου γεωργίας ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ἰπουργοῦ, ἀπόλυσις τινος ἢ πάντων τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου δι' ἄμελῆ ἢ κακὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῶν. Ἐν τῇ αὐτῇ περι ἀπολύσεως μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἀποφάσει ὑποχρεοῦται ὁ Ἰπουργὸς νὰ προσκαλῇ τοὺς συνταίρους πρὸς ἐκλογὴν νέων μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου. Οἱ ἀπολυθέντες δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγῶσιν ἐκ νέου εἰ μὴ μετὰ παρέλευσιν ἕξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως.

Ἐὰν ἕνεκα παύσεως ἢ ἐξ ἄλλου λόγου καθίσταται ἀνελάττος ἢ συγγράτῃσι διοικ. συμβουλίου, τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐκτελεῖ προσωρινῶς ὁ γραμματεὺς τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἀκούσας καὶ τὴν γνώμην τῶν ὑπαρχόντων ἐν ἐνεργείᾳ συμβουλίου.

Οἱ συνεταιρισμοὶ οὗτοι δὲν δύνανται νὰ διαλυθῶσιν ποῦ ἢ ἐξοφληθῇ πᾶν χρέος αὐτῶν πρὸς τὸ Δημόσιον.

Μεταβίβασις κτήματος εἰς συνεταιρισμὸν

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον τοῦ οὕτω συσταθέντος συνεταιρισμοῦ πωλεῖται καὶ μεταβιβάζεται τὸ κτῆμα μετὰ παρακολουθημάτων του. Ἡ μεταβίβασις ἀποδεικνύεται διὰ παραχωρητηρίου ἐγγράφου ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ μεταγραφομένου εἰς τὸ οἰκ. βιβλίον.

Τὸ τίμημα τῆς πωλήσεως ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ καὶ δι' ἐπὶ μὲν κτημάτων περιελθόντων εἰς τὸ Δημόσιον δι' ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμώσεως, ἣτις ὀρίσθη ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτητοῦ ἢ ἄλλου κτηματοῦ καὶ τῶν δαπανῶν καταμετρήσεως ἢ ἄλλων, ἡ δὲ ἐκτιμώσεως ἐβάρυναν τὸ Δημόσιον ἐπὶ δὲ κτημάτων περιελθόντων εἰς τὸ Δημόσιον κατ' ἄλλον τρόπον, ἐπὶ τῇ βάσει ἐκτιμώσεως τῆς ἀξίας αὐτῶν. Εἰς ἀμφοτέραις τὰς πεπτώσεσι προηγεῖται γνώμοδοτήσις τῶν συμβουλίων γεωργίας καὶ γεωργίας, διδομένη ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 § 3 ἐκθέσεως. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται ὀρίσθῃ τιμὴ κατωτέρα τῆς ἐν τῇ γνωμοδοτήσει ταύτῃ ἀποφερομένης.

Ὁ πληρωτὸς ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τοῦ κτήματος τοῦ λογίζεται ἴσος πρὸς τὸν τόκον, ὃν πληρώνει τὸ Δημόσιον εἰς τὰς ὁμολογίας, τὰς διδομένας εἰς ἀποζημιώσιν κτηματιῶν, ὧν ἀπαλλοτριοῦνται ἀναγκαστικῶς τὰ κτήματα πρὸς σχηματισμὸν μικρῶν ἰδιοκτησιῶν. Τὸ δὲ κεφάλαιον τοῦ ὀρισθέντος κτήματος καταβάλλεται εἰς χρήμα φλούμενον διὰ τριάκοντα ἴσων δόσεων ἐτησίων κατὰ μέθοδον τῆς συνθέτου χρεολυσίας. Ἄλλ' ἢ ἐναρξίς πρὸς ἐξοφλήσιν τοῦ κεφαλαίου καταβολῶν δύνανται νὰ ἀποβληθῇ μεχρι τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρ' ἑαυτοῦ διατάγματος διανομῆς τοῦ κτήματος εἰς ἀτομικὰς ἰδιοκτησίας μετὰ τῶν συνταίρων.

Ἐκμετάλλευσίς τοῦ κτήματος ὑπὸ τῶν συνταίρων

Ἄρθρον 6.

Μέχρι τῆς ὀριστικῆς καταμετρήσεως τοῦ κτήματος κατὰ τὸ ἄρθρον 8 διανομῆς αὐτοῦ εἰς τεμάχια εἰς ἕκαστον συνταίρων, ὁ συνεταιρισμὸς κατανέμει τὰς γαίας, πρὸς ἐκμετάλλευσιν. Ἡ κατανομή γίνεται λαμβανομένων πάντων ὑπ' ὄψιν τοῦ πρὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως καθεστῶτος καὶ τῆς ἐθίμων καὶ τῶν συνηθειῶν αἰτῆς ἐπεκράτου διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν. Ἡ κατανομή τῶν γαιῶν πρὸς καλλιέργειαν μετὰ τῶν συνταίρων καὶ οἱ ὅροι αὐτῆς ἀποφασίζονται ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ συνεταιρισμοῦ ὑπὸ τὴν διαβουσίαν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 γραμματέως.

Καθ' ὅμοιον τρόπον παραχωρεῖται ὁ τόπος ὁ ἀπαιτούμενος δι' οἰκίαν καὶ περιβόλιον εἰς τοὺς ἐπαγγελματίας, ὅσοι δὲν εἶνε μέλη τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἀλλὰ τῶν ὁμοίων ἐγκαταστάσις ἐκρίθη ἀναγκαία (ἄρθρον 2 παράγραφος 2).

Αἱ ἀποφάσεις αὗται εἶνε ἀμέσως ἐκτελεσταί, ἀλλ' ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τοιχοκολλήσεως αὐτῶν εἰς δημόσιον τοῦ χωρίου μέρος.

Ἡ προσφυγὴ γίνεται ἐνώπιον τοπικῆς ἐπιτροπῆς ἐδρεύουσας εἰς τὴν ἐδραν τοῦ νομοῦ ἢ τῆς ὑποδιοικήσεως τῆς περιφερείας τῆς ὁποίας ὑπάγεται τὸ κτῆμα καὶ ἀπαρριζομένης:

1) Από τον Πρόεδρον του Πρωτοδικείου ή τον νόμιμον αναπληρωτήν του, ή όπου δεν υπάρχει πρωτοδικεϊόν, από τον ειρηνοδίκην της έδρας της υποδιοικήσεως.

2) Από έν μέλος, ορίζόμενον υπό του Νομάρχου ή υπό του Υποδιοικητού, οστις ορίζει και τον αναπληρωτήν αυτού.

3) Από έν μέλος ορίζόμενον υπό του προϊστάμενου της δημοτικής ή κοινοτικής αρχής εις την περιφέρειαν της οποίας κείται το κτήμα, ορίζει δ' αυτός και τον αναπληρωτήν.

Η έπιτροπή αυτή συγκαλείται υπό του προέδρου, αποφασίζει δέ μετά την πρόσκλησιν των ενδιαφερομένων προς άκρόασιν έν δημοσία συνεδρίασει κατά πλειοψηφίαν και κατ' έλευθέραν έκτίμησιν των πραγμάτων. Αί αποφάσεις αυτής εις ουδεμίαν υποκείνται προσβολήν.

Η αυτή έπιτροπή έκδικάζει και τας μετά την κατανομήν γεννωμένας διαφοράς περι την χρήσιν της άπονεμηθείσης εις έκαστον έκτάσεως.

Ο άντικειρολόγητος άπουσιάζων εκ των μελών τιμωρείται κατά το άρθρον 164 του Ποινικού Νόμου.

Η έκμετάλλευσις της όρισθείσης εις έκαστον μέλος έκτάσεως γίνεται δι' ίδιον αυτού λογαριασμόν και όφελος. Οι συνετάριοι υποχρεούνται να διαμένουν εις το κτήμα και να ενεργούν αυτοπροσώπως την καλλιέργειαν της άπονεμηθείσης εις αυτούς έκτάσεως.

Άλλα έργα των συνεταιρισμών.

Οικονομική ένίσχυσις αυτών.

Άρθρον 7.

Οί κατά το άρθρον 4 συνεταιρισμοί, έκτός των άλλων, έχουν έργον :

1) Να εισπράττουν από τους συνετάριους εις είδος τον τόκον και το χρεωλύσιον το όφειλόμενον εις το Κράτος διά την πληρωμήν του τιμήματος του κτήματος. Προς τουτο ο συνεταιρισμός δικαιούται να εξασκήση τα κατά το άρθρον 54 του Νόμου, ΥΛΣ', περι εισπράξεως δημοσίων εσόδων ανήκοντα εις τους ένοικιαστάς δημοσίων προσόδων δικαιώματα.

2) Να προαφαιρούν εκ των προϊόντων της κλλιέργειας έκάστου συνεταρίου το ποσόν το άπαιτούμενον διά την σποράν του επομένου έτους και ποσοστίν τι επί πλεόν, χρησιμεύον ως ασφάλιστρον, ίνα και έν περιπτώσει βλάβης της έσοδείας παραχωρήται ο σπόρος εις τους συνετάριους.

3) Να μισθώνουν γεωργικάς μηχανάς διχ την εκτέλεσιν των εργασιών του συνεταιρισμού.

Ο συνεταιρισμός διενεργεί και όσας άλλας συνεταιρικάς εργασίας ήθελεν όρίσει το καταστατικόν, οίον αγοράν γεωργικών μηχανών ή εργαλείων ή προϊόντων, πώλησιν τοιούτων, άποταμίευσιν διά κοινών εισφορών προς σχηματισμόν άποθεματικού κεφαλαίου ή προς σύστασιν συνεταιρικής άποθήκης σπόρων, ή προς άνεργεσιν ή έπισκευήν των οικιών των συνεταίων κ.λ.π.

Προς οικονομικήν ένίσχυσιν των συνεταιρισμών παρέχουσι δάνεια επί τόκω μέχρι 5 ο/ο έτησίως ή τε Έθνική Τράπεζα συμφώνως προς τους όρους της από 6 Δεκεμβρίου 1914 συμβάσεως αυτής μετά του Κράτους, της κυρωθείσης διά του 656 της 20 Φεβρουαρίου 1915 Νόμου, και ή Γεωργική Τράπεζα Μακεδονίας και Ηπειρού, συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 8 του Νόμου 603 της 31 Δεκεμβρίου 1914. Αί Τράπεζαι δικαιούνται κατά την συναψιν των δανείων τούτων να θέτωσιν όρους άφορώντας εις την έποπτείαν και τον έλεγχον της καλής διαθέσεως αυτών, έφ' όσον οί όροι ούτοι ενεκρίθησαν δι' αποφάσεως των Υπουργών επί των Οικονομικών και της Γεωργίας. Διά δικτάγματος έκδιδόμενον τή προτάσει του επί της Γε-

ωργίας Υπουργού μετ' άπόφασιν του Υπουργικού Συμβουλίου, δύναται να έπιτραπή εις αυτόν να δώση έγγυησιν εκ μερους του Κράτους προς τας Τράπεζας διά την εξόφλησιν των δανεισθέντων ποσών.

Διά του καταστατικού δύναται να όρισθι ότι έκαστον των μελών υποχρεούται να μη έκποιήση τα προϊόντα του πρό της πληρωμής των βαρουνουσών αυτο υποχρεώσεων. Η παράβασις της συμφωνίας ταύτης, τιμωρείται με την ποινήν του άρθρου 492 α' Ποιν. Νόμου, και άν έτι έντευθεν δεν έπληθε ζήμια τις.

Μετ' άπόφασιν του συνεταιρισμού έγκρινομένην υπό του επί της Γεωργίας Υπουργού, δύναται να έπιτραπή εις τα μέλη του συνεταιρισμού να καταβάλουν εις χρήμα πών εις είδος όφειλόμενον υπό αυτών εις τον συνεταιρισμόν ποσόν. Επίσης μετ' άπόφασιν των Υπουργών επί των Οικονομικών και της Γεωργίας δύναται να έπιτραπή εις τον συνεταιρισμόν να καταβάλη εις είδος το εις χρήμα όφειλόμενον εις το Δημόσιον ποσόν. Προς τουτο όρίζεται δι' αποφάσεις των αυτών Υπουργών κατά περιφέρειας ή άποτιμητικής έκάστου προϊόντος.

Διανομή.

Άρθρον 8.

Τα μέλη του συνεταιρισμού δύναται κατά πάσαν στιγμήν να συμφωνήσων περι της διανομής της παραχωρηθείσης έκτάσεως και της όριστικής άποκτήσεως άτομικής έκάστου έγκατασταθέντος ιδιοκτησίας, επί όρισμένου μερους της αυτής έκτάσεως, και του δι' αυτό πληρωτέου τιμήματος. Η περι της συμφωνίας ταύτης έκθεσις κατατίθεται ένώπιον συμβολαιογράφου, μετά σχεδιογραφήματος, περιέχοντος την γενομένην διανομήν, συντάσσομένης σχετικής πράξεως καταθέσεως. Καθίτηται δε ισχυρή μετά την έγκρισιν του Υπουργού, κατόπιν γνώμης των Συμβουλίων κτημάτων και γεωργίας. Διά τας άτομικάς ταύτας ιδιοκτησίας έκδίδονται υπό του Δημοσίου παραχωρητήρια επ' ονίματι των γινομένων ιδιοκτητών, περιγράφοντα όσον ένεργία ακριβώς την άτομικήν ιδιοκτησίαν. Τα παραχωρητήρια ταύτα υπογράφονται υπό του Υπουργού επί της Γεωργίας προσηκίντως.

Το χρέος έκάστου έναντι του συνεταιρισμού κανονίζεται έφεξής επί τη βάσει της γενομένης συμφωνίας, άλλ' έναντι του Δημοσίου ο συνεταιρισμός και αί υποχρεώσεις των μελών αυτού παραμένουσι (κατά την διάταξιν του άρθρου 3 εν τέλει) μέχρις όλοσχερούς εξόφλησεως του προς το Δημόσιον χρέους.

Εάν δεν κατορθωθι δι' οίονδήποτε λόγον ή περι διανομής συμφωνία των μελών του συνεταιρισμού, ή όριστική καταμέτρησις και ή διανομή του κτήματος γίνεται υπό του Υπουργείου της Γεωργίας τηρουμένων των εν άρθρω 2, παραγράφω 3 διατυπώσεων, και λαμβανομένης υπ' όψιν πάντοτε, κατά το δυνατόν, της από μακρού ειθισμένης διά την καλλιέργειαν καταστάσεως.

Μετά την διανομήν έκδίδονται παραχωρητήρια και εφαρμόζονται τα κατά την προηγουμένη παράγραφον διαγραφόμενα. Οστις δεν συμφωνεί προς την γενομένην διανομήν, δύναται να άποχωρήση. Το μεριδιον αυτού περιέρχεται πάλιν εις το Δημόσιον και διατίθεται υπέρ άλλου άποικιζόμενου εις το κτήμα προσώπου.

Άναπαλλοτριωτον.

Άρθρον 9.

Η εις τον συνεταιρισμόν παραχωρηθείσα έκτασις και ή μετά την κατά το άρθρ. 8 διανομήν παραχωρηθείσα εις έκαστον εκ των συνεταίων άτομική ιδιοκτησία δεν δύναται

απαλλοτριωθή ἢ διατεθῆ κτεία θανάτου ὑπ' αὐτοῦ, ἀπαγορεύεται δὲ καὶ ἡ σύστασις οἰουδήποτε ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἐπ' αὐτῶν. Κατάσχσεις καὶ πλειστηριασμοὶ ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαιρέσειν, μόνον ἐὰν πρόκειται νὰ ἰκανοποιηθῶσιν ἢ ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ συνεταιρισμοῦ περὶ πληρωμῆς τοῦ κτήματος τοῦ κτήματος ἢ αὐτὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 παραγράφους 2 καὶ 5 ἀπαιτήσεις τῶν συγκληρονόμων.

Ἐπὶ τῶν καρπῶν τοιοῦτων κτημάτων ἐπιτρέπεται κατάσχσεις, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν ἰκανοποίησιν τῶν ἐξῆς ἀπαιτήσεων:

1) ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου ἐκ φόρων, τόκου τοῦ τιμήματος τοῦ κτήματος ἢ τοῦ κεφαλαίου αὐτοῦ, ἢ δικαστικῶν ἐξόδων, τελῶν, προστίμων καὶ χρηματικῶν ποινῶν, ἐπιβληθειῶν δι' ἀποφάσεως ποινικοῦ τινος δικαστηρίου.

2) ἀπαιτήσεων ἰδιωτῶν προσρομένων ἐκ δικαιώματος νόμιμου διατροφῆς ἢ ἐκ δανείου χορηγηθέντος πρὸς τὸν σκοπὸν διατροφῆς ἢ καλλιέργειας.

3) ἀπαιτήσεων συγκληρονόμων ἢ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 15 ἐν τέλει.

Ἐὰν τὸ καταστατικὸν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 συνεταιρισμοῦ ὀρίξῃ ὅτι ὁ συνεταιρισμὸς προαφαιρῆ, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἀριθ. 2, τὰ ποσὰ περὶ ὧν ἠθελεν ἔχει ἀπαιτήσεις ἐναντι τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἢ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου κατάσχσεις, ἐξασκεῖται μόνον ὡς συντηρητικὴ εἰς χεῖρας τοῦ συνεταιρισμοῦ, καὶ μόνον ἐπὶ τοῦ περισσεύοντος παρ' αὐτῷ μετὰ τὴν διὰ τὰ χρεῖα τοῦ μέλους προαφαιρῆσιν ποσοῦ.

Ἐκμίσθωσις καὶ ἐκποίησης.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἐκμίσθωσις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 § 1 καὶ τὸ ἄρθρον 8 ἐκτάσεων ἀπαγορεύεται. Ἐὰν ὅμως ὁ κάτοχος καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ἐνεκα ἡλικίας ἢ νόσου δὲν δύναται νὰ ἐκμετάλλευσον τὸ κτῆμα αὐτοπροσώπως, δύναται ὁ Εἰρηνοδίκης νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκμίσθωσιν αὐτοῦ διὰ χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ 9 ἔτη. Ἡ προθεσμίᾳ αὕτῃ δύναται κατὰ τὴν λήξιν αὐτῆς νὰ παραταθῆ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὁρους.

Ἡ ἐκποίησης τῆς ὀριστικῶς παραχωρηθείσης κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ἐκτάσεως δύναται νὰ ἐπιτραπῆ ἐξαιρετικῶς μόνον εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἀποδεικνύεται ὅτι εἶναι ἀδύνατος ἢ ὑπὸ τοῦ κατόχου προσήκουσα ἐκμετάλλευσις αὐτῆς, καὶ τοῦτο οὐχὶ ἐκ λόγων ἀπλῶς παροδικῶν. Περὶ τούτου γνωμοδοτεῖ πρῶτον τὸ κατὰ τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας συμβούλιον γεωργίας, λαμβάνον ὑπ' ὄψει ἔχθεσιν γεωπόνου, ὑπ' αὐτοῦ ὀριστομένου καὶ μεταβαίνοντος ἐπὶ τόπου. Ἄν τοῦ συμβουλίου ἡ γνώμη εἶναι ἀρνητικὴ, ἀπορρίπτεται ἡ αἴτησις. Ἐὰν τοῦ συμβουλίου ἡ γνώμη εἶναι καταφατικὴ, ἢ περὶ ἐκποίησησεως ἀδεια χορηγεῖται κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα. Τὸ Πρωτοδικεῖον, μηδὲν κωλυόμενον ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου, προβάλλει εἰς πᾶσαν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀνχιλίαν ἐρευνᾶν περὶ τε τῶν λόγων τῆς ἐκποίησησεως καὶ τῶν προσώπων, εἰς ἃ πρόκειται νὰ γείνη αὕτη.

Ἡ ἐκποίησης δὲν δύναται νὰ ἐπιτραπῆ, εἰμὴ μόνον ἐν ἀγορασταῖ εἶναι τὰ ἐξῆς πρόσωπα:

1) Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 συνεταιρισμὸς, εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ ὁποίου κεῖται ἡ ἐκποιητέα ἔκτασις.

2) Πρόσωπον ἀνηλικὸν εἰς τινὰ ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 κατηγοριῶν, ἐν ὅσων δὲν ἔχει ἤδη ἀποκτήσει ἰδίαν ἔκτασιν.

Σχέσεις συγκληρονόμων.

Προσκύρωσις τοῦ κτήματος εἰς ἕνα.

Ἄρθρον 11.

Ἐὰν ἀποθάνοντος τοῦ ἰδιοκτήτου, ὑπάρχοντι πλείονες κληρονόμοι ἐνήλικροι πάντες, ὁ Εἰρηνοδίκης προσαλεῖ αὐτοὺς καὶ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Νόμου ΧΠΘ' τῆς 17ης Αὐγούστου, 1861 συγγενικὸν συμβούλιον, ἐντὸς τεσσαρὰ κόντα ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου, ὅπως αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἰδίου ἑκάστου πληρεξουσίου, συνέλθωσιν εἰς διάσκεψιν ἐπὶ τῷ σκοπῷ προσκυρώσεως τοῦ κτήματος εἰς ἕνα ἐκ τῶν συγκληρονόμων.

Ἐὰν κατὰ τὴν διάσκεψιν ταύτην οἱ συγκληρονόμοι συμφωνήσουν εἰς τινὰ ἐξ αὐτῶν πρέπει νὰ προσκυρωθῆ τὸ κτῆμα, καὶ τινὰ πρὸς πρέπει οὗτος νὰ πληρώσῃ εἰς τοὺς λοιποὺς, ἀμέσως ἢ κατὰ δόσεις, διὰ τὰ κληρονομικὰ μερίδια. Ἐἰρηνοδίκης συντάσσει ἔχθεσιν, δι' ἣς βεβαίωσι τὴν γενομένην συμφωνίαν καὶ προσκυρώνει τὸ κτῆμα εἰς τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο.

Ἐὰν δὲν ἐπέλθῃ συμφωνία, ὁ Εἰρηνοδίκης προβάλλει μετὰ ἀκρόασιν πάντων τῶν παρόντων, εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας ἀξίας τοῦ κτήματος, ἀναβάλλων ἐν ἀνάγκῃ τὴν συνεδρίασιν καὶ διατάσσων τὰς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀναγκαστικῶν ἀποδείξεις περὶ αὐτῆς, λαμβανομένης ἀνευ τήρησεως δικονομικῶν διατυπώσεων.

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν ἐρωτῶνται οἱ παραστάντες συγκληρονόμοι τίς ἐξ αὐτῶν ἀναδέχεται τὴν ὑποχρέωσιν πληρώσεως ἀμέσως εἰς μετρητὰ τὸ ἀναλογικὸν ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος εἰς τοὺς λοιποὺς συγκληρονόμους κληρονομικῶν μερίδιον. Εἰς τὸν ἀναδεχόμενον τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην παρέχεται ἡ αἰτουμένη τυχὸν διορία, ἥτις δὲν δύναται εἶναι μείζων τοῦ ἐνὸς μηνός, ἀνταλλομένης τῆς συνεδρίας εἰς ταχτὴν ἡμέραν. Ἐὰν πλείονες τοῦ ἐνὸς συγκληρονόμοι ἀναδέχονται τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀμέσου εἰς μετρητὰ πληρωμῆς, ἐνεργεῖται κλήρωσις. Κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου ταχτὴν ἡμέραν ἀνευ νέας προσκλήσεως, ἡ κλήρωσις γίνεται καὶ ἡ καταβάλλονται εἰς τοὺς λοιποὺς συγκληρονόμους τὰ μερίδια εἰς μετρητὰ ἢ ὁμολογεῖται περὶ αὐτῶν ἡ γενομένη καταβολὴ ἢ προσάγεται νόμιμος ἀπόδειξις περὶ τῆς πληρωμῆς, ἢ περὶ τῆς νομίμου καταθέσεως τῶν μεριδίων παρὰ τῷ Δημοσίῳ Ταμείῳ. Ὁ Εἰρηνοδίκης συντάσσει ἔχθεσιν, δι' ἣς προσκυρώνει τὸ κτῆμα εἰς τὸν αὐτὸν ἐκπληρώσαντα τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ κληρονόμου.

Ἐὰν οὐδεὶς τῶν συγκληρονόμων ἀναδέχεται τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀμέσου πληρωμῆς τῶν κληρονομικῶν μεριδίων τῶν λοιπῶν, ὁ Εἰρηνοδίκης προβάλλει εἰς ἐξαγωγήν κλήρωσιν καὶ προσκυρώνει τὸ κτῆμα εἰς ἐκεῖνον, οὗ ἐξήχθη ὁ κληρονόμος. Δὲν τίθεται πρὸς ἐξαγωγήν κλήρωσιν ἐκεῖνον ἐκ τῶν συγκληρονόμων, ὅστις ἠθελε δηλώσει ὅτι προτιμᾷ νὰ λάβῃ τὸ κτῆμα εἰς ἑαυτὸν κατὰ τὴν ἐκτίμησιν αὐτῆς. Ἄλλ' ἐὰν πάντες ἠθελον ζητήσῃ νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς διατάξεως ταύτης, αἱ τοιαύται δηλώσεις δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

Ὁ εἰς ὃν προσκυρωθῆ τὸ κτῆμα δύναται ἐντὸς δύο μηνῶν νὰ τὸ μεταβιβάσῃ εἰς ἄλλον ἐκ τῶν συγκληρονόμων, θέλοντα νὰ ἀποκτήσῃ αὐτό.

Ἄρθρον 12.

Ὁ συγκληρονόμος, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου προσκυρωθῆ κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς προτελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 11, τὸ κτῆμα, ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὰ κληρονομικὰ μερίδια τῶν ἄλλων εἰς ἐπὶ τῆς ἐτησίαις δόσεις μετὰ τόκου πρὸς βοῖον, κατὰ τὴν μέθοδον τῆς συνθέτου τοκοχρεωλυσίας. Ἡ πρώτη δόσις εἶναι καταβλητέα τὴν 1^η Σεπτεμβρίου.

βρίου μετά παρέλευσιν δώδεκα πλήρων μηνών από της προσκυρώσεως του κτήματος. Δικαιούται όμως ο προκληρονόμος να καταβάλῃ ὅσιν τινα ἢ καὶ πάσας τὰς δόσεις πρὸ τῆς προθεσμίας ἐπὶ ἐκπτώσει τοῦ τόκου τοῦ ἀντιστοιχοῦντος διὰ τὸν ἐν τῷ μεταξύ χρόνον.

Ἡ Γεωργικὴ Τράπεζα Μακεδονίας καὶ Ἡπείρου παρέχει δάνεια ἐνυπόθηκα, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 603 τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1914, ἐπὶ ὑποθήκῃ πρὸς ἐξόφλησιν τῶν πρὸς τοὺς συγκληρονόμους χρεῶν τῶν προκληρονόμων. Ἡ ὑποθήκῃ τῆς Τράπεζας προηγείται, διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, τῆς τοῦ Δημοσίου διὰ τὸ τίμημα.

Ἄρθρον 13.

Ἡ κυριότης τοῦ κτήματος ἀποκτάται κατὰ τὰς περὶ πτώσεις τοῦ ἄρθρου 11 διὰ τῆς εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον νομίμου μεταγραφῆς τῆς ἐκδόσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου, τῆς προσκυρώσεως τοῦ κτήμα. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἡ ἐκδοσις τοῦ Εἰρηνοδίκου ἀποτελεῖ τίτλον ὑπὲρ τῶν λοιπῶν κληρονόμων πρὸς ἐγγραφήν ὑποθήκης διὰ τὴν ἐκασφάλισιν τῶν ἀξιώσεων αὐτῶν.

Καθυστερήσεις πληρωμῆς.

Ἐκτέλεσις.

Ἄρθρον 14.

Ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως δόσεως τινος ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 7, 8 καὶ 11, παραγράφων 2 καὶ 5, πληρωτέων εἴτε εἰς τὸ Δημόσιον ἢ τὸν συναϊτερισμὸν εἴτε εἰς τινὰ τῶν συγκληρονόμων, ὁ Εἰρηνοδίκης δύναται, ἐὰν κρίνῃ ὅτι ἡ καθυστέρησις ἐπῆλθεν ἐξ αἰτιῶν ἀσυνήθων καὶ μὴ ὀφειλομένων εἰς ὑπαιτιότητα τοῦ ὀφειλέτου, νὰ διατάξῃ τὴν κατανομήν τοῦ ποσοῦ τῆς καθυστερουμένης δόσεως καὶ τῶν τόκων αὐτῆς εἰς τόσα ἴσα ποσά, ὅσα εἶναι αἱ ὑπόλοιποι ὀφειλόμενα ἐτήσια δόσεις. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καταβάλλονται τὰ ἐκ τῆς κατανομῆς ταύτης προκύπτοντα ἐτήσια νῦν ποσά, συγχρόνως μετὰ ἐκάστην ἐτήσιαν δόσιν ἐκ τῶν ὑπολοίπων ὀφειλομένων.

Ἄρθρον 15.

Ἐὰν, ἕνεκα καθυστέρησεως πληρωμῆς ἐκ τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ Δημόσιον ἢ τινὰ συγκληρονόμον δόσεως τινος, ἐπισπευσθῇ πλειστηριασμὸς τοῦ κτήματος, δεκτοὶ ὡς ὑπερθεματισταὶ εἶναι μόνον: 1) ὅσοι κατὰ τὸ ἄρθρον 3 θὰ ἠδύναντο νὰ ζητήσουν νὰ λάβουν μέρος εἰς παραχωρήσεις κτημάτων τοῦ Κράτους ὅπουδήποτε κειμένων, εἴτε διὰ μέσου συνεταρισμῶν εἴτε ἀπ' εὐθείας, 2) ὁ συνεταρισμὸς, ἐν τῇ περιορῇ τοῦ ὁρίου κεῖται τὸ κτήμα, 3) τὸ Δημόσιον, καὶ 4) ἡ Γεωργικὴ Τράπεζα Μακεδονίας καὶ Ἡπείρου.

Κατακύρωσις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γείνη εἰς τιμὴν κατωτέρην τῶν τριῶν τετάρτων τῆς κατὰ τὸν χρόνον τοῦ πλειστηριασμοῦ ἀξίας τοῦ κτήματος, ὀριζομένης ἐν τῷ προγράμματι τοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ, συνετεῖχ ἀντιρρήσεων κατὰ τῆς ἐκτελέσεως, ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστοῦ.

Ἄν οὐδεὶς παρουσιασθῇ ὑπερθεματιστής, ὁ πλειστηριασμὸς ἀναβάλλεται δι' ἄλλην ἡμέραν, ἂν δὲ κατὰ ταύτην δὲν γείνη κατακύρωσις, ἀναβάλλεται καὶ αὕτως. Ἄν ὅμως καὶ κατὰ τὴν νῦν ταύτην ἡμέραν οὐδεμὶς γείνη κατακύρωσις, ὁ συμβολαιογράφος κηρύσσει ἄκυρον τὸν πλειστηριασμὸν καὶ τὴν κατασχέσιν, αἱ δὲ δικαιούχοι ἐφεξῆς μόνον ἐπὶ τῶν καρπῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 9, § 2 καὶ 3, δύνανται νὰ ἀσκήσουν τὰς ἀξιώσεις των.

Ἀνηλικιότης ἰδιοκτητοῦ.

Ἄρθρον 16.

Ἄν ἀποθάνῃ ὁ κύριος τοῦ κτήματος καὶ τινες ἢ πάντες οἱ κληρονόμοι εἶναι ἀνήλικοι, ἢ διοικήσις, τοῦ κτήματος,

διακρούσῃ τῆς ἀνηλικιότητος πάντων ἢ τινῶν τῶν κληρονόμων, γίνεται ὑπὸ τοῦ προσώπου, τὸ ὁποῖον ὑπέδειξεν ὁ ἀποθάνων, ἄλλως ὑπὸ τοῦ προσώπου, τὸ ὁποῖον ἀποφατίζει ὁ Εἰρηνοδίκης μετὰ συμφωνοῦν γνώματευσιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ τὸ ὁποῖον καθ' ἑκάστην περίπτωσιν δύναται νὰ εἶναι ἄλλο παρὰ τὸν ἐπίτροπον τοῦ ἀνήλικου, πρὸς ὃν λογοδοτεῖ. Ἡ ἀντικατάστασις τοῦ προσώπου τοῦτου γίνεται ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου διὰ λόγους ἀποχρωστικῶς δεδικαιολογημένους καὶ μετὰ γνώματευσιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου.

Μετὰ τὴν ἐνηλικίωσιν πάντων τῶν κληρονόμων, ἀλαουθεῖ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 11 καὶ 12.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 17.

Ὁ ὑπ' ἀριθ. 350 νόμος τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1914 παραινέει ἐν ἰσχύϊ διὰ τὰς δι' ἀμέσου διανομῆς κτημάτων τοῦ Δημοσίου γινόμενὰς γεωργικὰς ἐγκαταστάσεις. Ἐπίσης καὶ οἱ λοιποὶ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου εἰδικοί νόμοι.

Αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου λαβούσαι ὑπαρξὴν ἀπαιτήσεις ἐκ συμβάσεων ἢ δικαστικῶν ἀποφάσεων ἰκανοποιούνται διὰ κατασχέσεως ἐπὶ τῶν καρπῶν (ἄρθρ. 9 ἐδ. 2 τοῦ παρόντος Διατάγματος).

Πᾶσαι αἱ πράξεις, αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἢ ἀναγκάζονται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁρισμῶν αὐτοῦ, εἴτε ἐξώδικοι, εἴτε δικαστικαί, εἶναι ἀπῆλλαξιμένας τελῶν χαρτοσήμου καὶ δικαστικοῦ ἐνόμιου καὶ δικαιωμάτων μεταγραφῆς καὶ ὑποθήκης.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου κανονίζονται διὰ διαταγῶν καὶ ἐγγυημάτων τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ.

Β'.

Περὶ παραχωρήσεως κτημάτων ἐν Μακεδονίᾳ εἰς τοὺς μετασχόντας τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγῶνος.

Διατάγμα 2467

Ἄρθρον 1

Οἱ ἐν τῷ στρατῷ μετασχόντες τοῦ νῦν διεξαγομένου Ἐθνικοῦ Ἀγῶνος καὶ λαβόντες τὸν πολεμικὸν σταυρὸν σύμφωνα μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ 1681 τῆς 28ης Φεβρουαρίου 1917 διατάγματος, τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Προσωρινῆς Κυβερνήσεως, δικαιούνται, ἂν ἀπολούμενοι τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ νὰ ζητήσουν νὰ παραχωρηθῇ εἰς αὐτοὺς, ἀνεὺ πληρωμῆς τινος, ἕκτασις γῆς τῶση ὥστε νὰ ἐπαρκῇ διὰ τὴν ἐκ τῆς καλλιιεργείας συντήρησιν μιᾶς γεωργικῆς οἰκογενείας.

Ἡ ἕκτασις ὀρίζεται ἀναλόγως τῆς ποιότητος τῆς γῆς, τοῦ εἶδους τῆς καλλιιεργείας, εἰς τὴν θὰ ἐπιδοθῇ ὁ αἰτῶν, καὶ τῶν δυνατῶν βελτιώσεων αὐτῆς, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλειτέρα τῶν ἑκατῶν στρεμμάτων.

Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ δικαιούχου τὸ δικαίωμα αὐτοῦ μεταβαίνει εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ.

Ἡ παραχώρησις γίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας ἐκ κτημάτων ἀνηλόντων εἰς τὸ Δημόσιον ἢ περιεχομένων εἰς αὐτὸ δι' ἀναγκαστικῆς ἀπαιλοτριώσεως, πρατιμωμένης, κατὰ τὸ δυνατόν, τῆς τοποθεσίας ἐν τῇ ὁποίᾳ εἰργάσθη ὡς καλλιιεργητῆς ὁ αἰτῶν ἢ τῆς τοποθεσίας, ἣν ἤθελεν ὑποδείξει αὐτός. Ἐὰν ἡ τοποθεσίᾳ αὕτη κεῖται παρὰ τὴν γραμμὴν τῶν συνόρων, ἡ παραχωρουμένη ἕκτασις δύναται νὰ εἶναι καὶ μεγαλυτέρα τῶν ἑκατῶν στρεμμάτων. Εἰς τοὺς παρὰ τὰ σύνορα τοιοῦτοτρόπως ἐγκαθισταμένους γεωργούς, χορηγοῦνται πρὸς τοῦτοις ὑπὸ τοῦ Κράτους τὸ ἀναγκαῖον ὑλικὸν πρὸς κάτασκευὴν οἰκίας, δύο βόες ἀρσῆ-

σιάζεται δύναμις τίτλου ή της κατά τὸ ἄρθρον 20 καὶ 78 παραγραφῆς, εἴτε ἐξευερώθη ἐκ νεκρῶν γαιῶν, τῇ ἀδείᾳ τῆς ἀρχῆς ἢ ἀνευ αὐτῆς (ἄρθρον 102 νόμου περὶ γαιῶν) ἢ ἐκ γαιῶν ἀφαιμένων εἰς τὴν κοινὴν χρῆσιν (ἄρθρον 91 καὶ ἐπομ. τοῦ αὐτοῦ νόμου), καὶ ἐκκαλιεργήθη ἐπὶ πέντε ἐτη τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἡ παραχώρησις γίνεται διὰ παραχωρητηρίου ἐκδιδόμενου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ καὶ νομιμῶς μεταγραφομένου.

Δικαιώματα Δημοσίου.

Ἄρθρον 4.

Μένουσιν ἀπαρκειώτα τὰ κατὰ τοὺς ὀθωμανικοὺς νόμους ἀνήκοντα μέχρι τοῦδε εἰς τὸ Δημόσιον δικαίωματα ἐπὶ δημοσίων γαιῶν μὴ καλλιεργηθεισῶν ἐπὶ τριετίαν (νόμ. περὶ γαιῶν ἄρθρ. 68, 75 κτλ.) ἢ ἐγκατάλειφθεισῶν (ἄρθρ. 72) ἢ ἐπὶ χειμαδίων, θερέτρων, λειμώνων, ἀμπελώνων, οἰκοδομῶν καὶ φυτειῶν, διὰ τὰ ὁποῖα συντρέχουν οἱ ὅροι τῶν ἄρθρων 82 ἕως 90 τοῦ Νόμου περὶ γαιῶν. Ἡ κυριότης ἐπὶ τοιούτων κτημάτων παραμένει πλήρως εἰς τὸ Δημόσιον, δικαιοῦμενον νὰ προβῇ εἰς τὴν κατάληψιν αὐτῶν καὶ τὴν ἀποβολὴν τοῦ παρανομῶς κατέχοντος διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ.

Φυτεῖαι καὶ οἰκοδομαί.

Ἄρθρον 5.

Ἐὰν ἐπὶ δημοσίων γαιῶν ὑπάρχουν φυτεῖαι ἢ οἰκοδομαί, αἵτινες κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 7 Ραμαζῖν 1274 ἀνήκουσι κατὰ κυριότητα εἰς ἄλλο πρόσωπον, παρὰ τὸ ἔχον δικαίωμα ἐξουσιάσεως ἐπὶ τῆς δημοσίου γῆς, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος διατάγματος δικαίωμα πλήρους καὶ ἀμετακλήτου κυριότητος παραχωρεῖται ἐφ' ὅλοκληρου τοῦ ἐδάφους ἐπὶ μὲν φυτειῶν εἰς τὸν ἐμφυτευτήν, ἐπὶ δὲ οἰκοδομῶν εἰς τὸν οἰκοδομήσαντα, ἀν' ἢ οἰκοδομὴ εἶναι παλυτιμωτέρα τοῦ ἐδάφους. Τὸ δικαίωμα τῆς χωριστῆς ἐξουσιάσεως (τεσσαροῦφ) ἀποσβέννυται, συνολοκληρούμενον πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς κυριότητος.

Ὁ ἐμφυτευτῆς ἢ ὁ οἰκοδομῆσας ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ ἀποζημίωσιν εἰς τὸν ἔχοντα τὴν ἐξουσίαν (τεσσαροῦφ) ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸ ποσὸν αὐτῆς ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ὅπερ ἐπιτρέπεται νὰ τᾶξῃ καὶ διορίαν, μέχρι πέντε τὸ πολὺ ἐτῶν, πρὸς καταβολὴν αὐτοῦ κατὰ δόσεις μετὰ τοῦ νομίμου τόκου.

Διὰ τὰς γεωργικὰς οἰκίας τὰς εὐρισκομένας ἐντὸς τσιφλικίων καὶ χρησιμοποιούμενας πρὸς κατοικίαν τῶν οἰκογενειῶν ἐπιμορτῶν καλλιεργητῶν, τεκμαίρεται, μέχρι ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου, ὅτι ὠκοδομήθησαν ὑπ' αὐτῶν ἢ τῶν γονέων των, ἐφ' ὅσον ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας ἐγεννήθη ἐν τῇ ἰδίᾳ τσιφλικίᾳ καὶ καλλιεργεῖ ἀπὸ μιᾶς τοῦλάχιστον γενεᾶς τοὺς ἀγρούς τοῦ τσιφλικίου ἐπὶ μορτῇ.

Τὸ εἰς τὸ Δημόσιον ὀρεϊλόμενον ἀντάλλαγμα διὰ τὴν παραχωρουμένην ἐπὶ τοῦ ὅλου κτήματος κυριότητα θέλει ὀρισθῆ καὶ καταβληθῆ, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 11 ὀριζόμενα, εἰς μετρητά. Ἐπὶ φυτειῶν καλλιεργουμένων ὑπὸ τοῦ ἐμφυτευτοῦ, ὅν ἢ ἔκτασις δὲν ὑπερβαίνει τὰ δέκα στρέματα, οὐδὲν καταβάλλεται τῷ Δημοσίῳ ἀντάλλαγμα.

Ἡ παραχώρησις γίνεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 ἐν τέλει ὀριζόμενα.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ κήπων κειμένων ἐκτὸς τῆς περιοχῆς τῶν πόλεων.

Διαχειρίσεις

Ἄρθρον 6.

Ἡ διαχείρισις ὅλοκληρου τοῦ ἐπικοινου κτήματος ἀφίεται εἰς τὸν κάτοχον αὐτοῦ μέχρι τῆς δικαστικῆς διανομῆς τοῦ κτήματος ἢ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 11 ἐξαγωγῆς τοῦ εἰς τὸ Δημόσιον ἀνήκοντος ἐξ ἀδιαιρέτου ἐνὸς πέμπτου. Τὸ εἰς τὸ Δημόσιον ἀναλογούν ἐν πέμπτῳ ἐκ τῆς ὅλης ἐτήσιας προσόδου τοῦ κτήματος καθορίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ παρόντος διατάγματος.

Κατὰ πάσαν περίπτωσιν δύναται τὸ Δημόσιον δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, νὰ ἀφαιρῆσθ τὴν διαχείρισιν τοῦ ἀνήκοντος αὐτῷ ἐνὸς πέμπτου ἐξ ἀδιαιρέτου καὶ νὰ διαχειρισθῆ τὸ μερίδιον τοῦτο συμφώνως μετὰς κειμένων διατάξεων.

Διανομή.

Ἄρθρον 7.

Ἡ διανομὴ τοῦ κοινου κτήματος δύναται νὰ ζητηθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1088 καὶ ἐπομ. τῆς Πολιτικῆς Διονομίας, λαμβάνει δ' ἕκαστος ἐκ τῶν συγκύριων τὸ ἀνήκον αὐτῷ μέρος αὐτούσιον, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατὸν τὸ εἰς τὸ Δημόσιον περιερχόμενον ἐν πέμπτῳ νὰ ἀποτελῆ συνεχῆ ἔκτασιν κατὰλληλον πρὸς γεωργικὴν ἐγκατάστασιν γεωργῶν, ἄλλως τὸ Δικαστήριον διατάσσει τὴν πώλησιν τοῦ κτήματος (ἄρθρ. 1092 ἐδάφ. 2 Πολ. Δικον.). Ἐπὶ τῶν συνεπειᾶς διανομῆς περιερχομένων εἰς αὐτὸ ἐκτάσεων, τὸ Δημόσιον ἐγκαθιστᾷ κατὰ προτίμησιν γεωργούς, ἐκ τῶν εἰς τὸ διανεμηθὲν κτῆμα διαμεγόντων ἐπιμορτῶν καλλιεργητῶν. Ἐν ἢ δὲ περιπτώσει οἱ ἐπιμορτοὶ καλλιεργηταὶ τοῦ κτήματος ἐγκατασταθοῦν εἰς τὸ λαχόν τῷ Δημοσίῳ μέρος, αἱ μεταξὺ ἰδιοκτῆτου καὶ αὐτῶν ὑπάρχουσι κολλητικαὶ σχέσεις καταλύονται.

Ἐὰν τοῦ ὅλου κτήματος ἢ ἐκτασίς δὲν εἶναι ἀνωτέρα τῶν 2500 στρεμμάτων δὲν γίνεται διανομή, ἀλλὰ ἡ κυριότης τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸ Δημόσιον ἐνὸς πέμπτου περιέχεται εἰς τὸν κύριον τῶν τεσσάρων πέμπτων, ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ τὸ τίμημα αὐτοῦ, ὀριζόμενον κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐξαγορὰ μεριδίου Δημοσίου.

Ἄρθρον 8.

Ἐὰν πρόκειται περὶ κτήματος, ἔχοντος ὀλίγην ἔκτασιν ἀνωτέραν τῶν 2500 στρεμμάτων, τὸ δὲ Δημόσιον δὲν προτίθεται νὰ ἐγκαταστήσῃ ἐπίκοικος εἰς τὸ περιερχόμενον εἰς αὐτὸ μέρος τοῦ κτήματος, δικαιούται νὰ ἐξαγοράσῃ τὸ μέρος τοῦτο ὁ γενόμενος κύριος τῶν τεσσάρων πέμπτων τοῦ ὅλου κτήματος ἐπὶ τιμηματικῆς ἐξουρισκομένῳ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 ὀριζόμενα, ἐκδιδόμενου παραχωρητηρίου, ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δημοσίου, ὅτι δὲν θέλει ἐγκαταστήσῃ εἰς τὸ ἀνήκον αὐτῷ μερίδιον πρόσφυγας, λαμβάνεται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, μετὰ συμφωνοῦν γνώμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸν Ὀργανισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας Συμβουλίου τῆς γεωργίας, κοινοποιεῖται δὲ εἰς τὸν συγκύριον εἴτε πρὸ τῆς διανομῆς εἴτε, τὸ βραδύτερον, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς περὶ διανομῆς ἀποφάσεως. Ἐντὸς δὲ δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ὑποχρεοῦται ὁ κύριος τῶν τεσσάρων πέμπτων νὰ δηλώσῃ εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον ἂν θέλῃ νὰ ἐξαγοράσῃ τὸ

...προτίμησιν ἀνήκον εἰς αὐτὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγορᾶς, ἄλλως ἀποβάλλει τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς προτίμησεως, καὶ ὁ Δημόσιον διαθέτει τὸ κτήμα κατὰ τὰς γενικὰς περὶ ἀποκλήσεως τῶν κτημάτων τοῦ Κράτους διατάξεις.

Ἄρθρον 9.

Τὰ δικαιώματα ὑποθήκης ἢ κατασχέσεως τὰ ὑπάρχοντα ἐπὶ κτημάτων ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν δημοσίων γαιῶν περιορίζονται αὐτοδικαιῶς ἅμα τῇ ἰσχύϊ τοῦ παρόντος διατάγματος μόνον εἰς τὰ τέσσαρα πεμπτὰ ἐξ ἀδιαρέτου τὰ περιεργόμενα εἰς τοὺς τῶς ἐξουσιαστάς. Ἐν δὲ ὁλοκλήρῳ τοῦ ὑπεγγυοῦ κτήματος ἢ κυριότης περιέρχεται εἰς τὸν ὀφειλέτην, τὰ δικαιώματα τῶν δανεισπῶν ἀσθενεῖται ἐφ' ὁλοκλήρου.

Καθορισμὸς εἰσδήματος τοῦ μεριδίου τοῦ Δημοσίου

Ἄρθρον 10.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 διαχειριζόμενος τὸ ἐπίκοινον κτήμα κάτοχος θεωρεῖται ὡς νόμιμος κατὰ τὰ ἄρθρα 961 ἐπ. Πολ. Δικον. μεσεγγυοῦχος τοῦ ἐνὸς πέμπτου τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους ὑποχρεῖται γὰρ ἐπιδώσει εἰς τὸν οικονομικὸν ἔφορον ἐν τῇ περιφέρειᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτήμα, λεπτομερῆ δὴλώσιν περιέχουσαν, α.) τὸ ἐκ τοῦ κτήματος ἀκθάριστον εἰσόδημα τῶν προηγούμενων δώδεκα μηνῶν εἰς εἶδη προϊόντων καὶ τιμὴν αὐτῶν β.) τὰς δαπάνας αἰτίνας κατεδλήθησαν πρὸς παραγωγὴν τοῦ εἰσοδήματος.

Ἡ δὴλωσις αὕτη ἐξετάζεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης ἐκ τοῦ ἰδίου ἐφόρου, τοῦ νομάρχου ἢ ὑποδιοικητοῦ καὶ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος, τοῦ ἐδρεύοντος ἐν τῇ ἐδρᾷ τῆς οικονομικῆς ἐφορείας.

Ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποφανθῇ ὅτι ἡ δὴλωσις δὲν εἶναι ἀκριβής, ἢ διαφορὰ λύεται διὰ δικαιοσύνης κατὰ τὰς ἐφεξῆς διατάξεις :

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τὸ βραδύτερον ὁ οικονομικὸς ἔφορος γνωστοποιεῖ εἰς τὸν διαχειριστὴν τὰ ὀνόματα δύο δικαιοτήτων τοῦ Δημοσίου, ἐξ ὧν τὸν ἕνα διορίζει ὁ ἔφορος, τὸν δὲ ἄλλον ὁ νομάρχης ἢ ὑποδιοικητὴς καὶ συνάμα προσκαλεῖ τὸν διαχειριστὴν νὰ διορίσῃ καὶ αὐτὸς δύο δικαιοτήτας καὶ ἕνα ἢ δύο ἀναπληρωτὰς αὐτῶν. Ὁ ἰδιοκτῆτης ὑποχρεῖται νὰ διορίσῃ αὐτοὺς ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθήμερου τοῦ Δεκεμβρίου, ἄλλως ἡ δικαιοσύνη διεξάγεται ὑπὸ τῶν λοιπῶν.

Οἱ δικαιοτηταὶ συνέρχονται ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαπενθήμερου τοῦ Δεκεμβρίου εἰς τὸ κατάστημα τοῦ εἰρηνοδικείου καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν, ἀριζομένην ὑπὸ τοῦ ἐφόρου εἰς τὴν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον πρόσκλησιν, ἐν ἣ ὀρίζεται καὶ νῆα ἡμέρα καὶ ὥρα διὰ τὴν περίπτωσιν κωλύματός τινος ἐκ τῶν δικαιοτήτων. Ἐν καὶ κατὰ τὴν νῆαν ταύτην ἡμέραν ἐξ οἰουδήποτε λόγου δὲν ἐμφανισθῇ τις τῶν δικαιοτήτων, ἡ δικαιοσύνη διεξάγεται ὑπὸ τῶν παρόντων.

Ἐὰν οἱ δικαιοτηταὶ δὲν συμφωνήσονται, ἐκθέτει ἕκαστος τὴν γνώμην του, ἢ δὲ ἐκθεσις ὑποβάλλεται εἰς τὸν εἰρηνοδίκην, ὅστις κρίνει ὡς ἐπιδικαιοτήτης.

Οἱ δικαιοτηταὶ καὶ ὁ ἐπιδικαιοτήτης κρίνουν περὶ τῆς διαφορᾶς, χωρὶς νὰ εἶναι ὑπεχρεωμένοι νὰ ἀκολουθήσονται δικονομικοὺς κανόνας.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδίκου ἐπιτρέπεται μόνον ἑφσεὶς ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ἐὰν ἡ διαφορὰ ἢ ὑπάρ-

χῆται μεταξύ τοῦ ποσοῦ, περὶ οὗ ἐγνωμάτευσαν οἱ δικαιοτηταὶ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ, ἐν ἑκάτερος αὐτῶν εἶχε διάφορον γνώμην, τοῦ μείζονος ποσοῦ καὶ τοῦ ποσοῦ, περὶ οὗ ἀπεφάνθη ὁ εἰρηνοδίκης, ὑπερβαίνη τὰς δραχμὰς τριακισίας.

Ὁ πρόεδρος κρίνει κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ Νόμου ΒΧΗ' τῆς 9ης Ἰουλίου 1899 διαγραφομένην διαδικασίαν. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου οὔτε ἐνδίκον μέσον οὔτε προσφυγὴ εἰς τὸ δικαστήριον ἐπιτρέπεται.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δικαιοτήτης ἢ προεδρικῆς ἀποφάσεως, βεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ ἐφόρου τὸ ἔσοδον καὶ εἰσπράττεται κατὰ τοὺς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἔσόδων νόμους.

Τίμημα ἐξαγορᾶς

Ἄρθρον 11

Πρὸς ἐξέυρεσιν τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 5, 7, καὶ 8 πληρωτέου τιμήματος ἐξαγορᾶς, πρέπει κατὰ τὸ δυνατόν νὰ ὑπολογισθῇ α.) τίς ἢ ἐτησίᾳ καθαρὰ μέση πρόσοδος τοῦ εἰς τὸ Δημόσιον ἀνήκοντος ἐνὸς πέμπτου καὶ β.) πῶσον τοῖς ἐκάστον κατὰ προσέγγισιν καὶ κατὰ μέσον ὄρον ἀποδίδου, κατὰ τὴν ἀγοραίαν αὐτῶν ἀξίαν, τὰ ὅμοια κτήματα τὰ κείμενα εἰς τὴν αὐτὴν περιφέρειαν.

Πρὸς ἐξέυρεσιν τοῦ ὑπὸ στοιχ. α' ποσοῦ λαμβάνεται ὑπὸ ὄψει ἢ καθαρὰ ἐτησίᾳ πρόσοδος ἐκάστου τῶν ἑπτὰ ἢ, ἐν τοῦτο εἶνε δυσχερὲς, τῶν πέντε τελευταίων ἐτῶν, τῶν πρὸ τοῦ ἔτους 1915. Ἐκ τούτων παραλείπεται ἡ μέγιστη καὶ ἐλαχίστη, ὁ δὲ μέσος ὄρος τῶν λοιπῶν ἐτησίων προσόδων ἀποτελεῖ τὴν καθαρὰν μέσην ἐτησίαν πρόσοδον. Περὶ ἀμφοτέρων τῶν στοιχείων τούτων γνωμοδοτεῖ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 10, παράγραφ. 3 ἐπιτροπὴ. Ἡ γνωμοδότησις αὐτῆς ὑποβάλλεται εἰς κεντρικὴν ἐπιτροπὴν ἐδρεύουσαν παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Γεωργίας καὶ ἀπαρτιζομένην α.) ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τῶν Δημοσίων Κτημάτων ἢ ἄλλον ἀνώτερον ὑπάλληλον ὀρίζομενον ὑπ' αὐτοῦ, β.) ἀπὸ ἕνα ἐφέτην, ὀρίζομενον δι' ἐν ἔτος ἀπὸ, τὸ ἐφετεῖον ὅπερ ὀρίζει καὶ τὸν ἀναπληρωτὴν του καὶ γ.) ἀπὸ ἕνα ἰδιώτην ὀρίζομενον δι' ἐν ἔτος ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν τοῦ Ὑπουργείου Συμβουλίου ὅπερ ὀρίζει καὶ τὸν ἀναπληρωτὴν του.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνεδριάζει δημοσίᾳ μετὰ πρόσκλησιν τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 1 στοιχεῖα, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἐστάθη δυνατόν νὰ ἐξακριβωθῶσιν, ἄλλως τὰς ὑπαρχούσας ἢ ὑπ' αὐτῆς λαμβανομένης πληροφορίας, ἀποφαίνεται ὀριστικῶς περὶ τοῦ πληρωτέου τιμήματος.

Τὸ τίμημα καταβάλλεται εἰς ἴσας δόσεις κανονίζομένας κατὰ τὴν ἐξῆς κλίμακα:

- Εἰς δύο ἐτησίαις δόσεις ἐὰν εἶναι μέχρι τῶν δραχμῶν 200.
- Εἰς τρεῖς ἀπὸ 200 μέχρι 400.
- Εἰς τέσσαρας ἀπὸ 400 μέχρι 600.
- Εἰς πέντε ἀπὸ 600 μέχρι 800.
- Εἰς ἕξ ἀπὸ 800 μέχρι 1000.
- Εἰς ὄκτα ἀπὸ 1000 μέχρι 5000 καὶ
- Εἰς εἴκοσιν ἀπὸ 5000 καὶ ἄνω.

Αἱ δόσεις εἶναι πληρωταὶ ἐκάστην 1ην Ὀκτωβρίου μετὰ τήνου λογιζομένου πρὸς 5 ο'ο κατὰ τὴν μέθοδον τῆς συνθέτου τοκοχρεωλυτικῆς. Ἐπιτρέπεται ὁμοίως ἡ προκαταβολὴ μὴ πῶ ληξασῶν δόσεων ἐπὶ ἐκπτώσει τήνου λογιζομένου πρὸς 8 ο'ο.

Εἰς τὸν ἀγοραστὴν ἐκδίδεται προκαχωρητήριον, ὅπερ μεταγράφεται νομίμως, ἰσχύει δὲ ἡ μεταγραφή μετὰ τὴν μερίμνην τοῦ ἀγοραστοῦ γενομένην δυνάμει τοῦ προκαχωρη-

τήσιον έγγραφον υποθήκης υπέρ του Δημοσίου δια την εξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς τῶν πληρωτέων δόσεων του κτήματος.

Γαίαι δημοσίου ἐπὶ προσθέτω ἐτήσιω δίνηνται μισθώματι.

* Ἄρθρον 12.

Γαίαι δημοσίου (ἐραζὶ ἐμμερίγι), ἐξουσιάζονται ἐπὶ προσθέτω πρὸς τὸ Δημοσίον καταβολῇ ἐτήσιου δηνεκού μισθώματος (μουετζελέ), ὑπάρχοντι καθ' ὅλα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας.

α') Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἀποκτῶν τὴν πλήρη κυριότητα τῶν τεσσάρων πέμπτων τοῦ κτήματος ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ πρὸς τὸ Δημοσίον τὸ δωδεκαπλάσιον ἀεραίου του βεβαιουμένου τοῦ κτήματος ἐτήσιου δηνεκού μισθώματος καὶ ἀεραία τὰ μέρη τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὀφειλόμενα παλαιὰ ἐτήσια μισθώματα.

β') Τὸ Δημοσίον ἀποκτᾷ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἄνευ οὐδεμιᾶς εἰς τὰ βιβλία τῶν υποθηκῶν ἐγγραφῆς πρώτην υποθήκην ἰσχύουσαν κατὰ πάντος διαδόχου πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον α' ἀπαιτήσεων αὐτοῦ.

Ὅταν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 7 ἢ 8 τὸ ἐν πέμπτῳ τοῦ κτήματος τὸ ἀνήκον εἰς τὸ Δημοσίον προσκυρωθῇ εἰς τὸν κατὰ τὰ ἄλλα τέσσαρα πέμπτα συγκύριον ἢ υποθήκην ἐκτείνεται ἐφ' ὅλοκληρου τοῦ κτήματος.

γ') Ἡ πληρωμὴ θὰ γίνῃ εἰς δέκα ἴσας ἐτήσιαι δόσεις καταβλητέας τὴν 1 Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἔτους μετὰ ἐτήσιου τόκου πρὸς 5% κατὰ τὴν μέθοδον τῆς συνθέτου τοκοχρεωλυτικῆς.

δ') Ἡ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀρξαμένη παραγραφή ἐκάστου ἐκ τῶν ἤδη ὀφειλομένων παλαιῶν μισθωμάτων λογίζεται δεκάπενταετής.

Ἄλλ' ἐφ' ὅσον αὕτη ὑπολογιζομένων τῶν νομίμων ἀναστολῶν δὲν εἶχει συμπληρωθῇ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου διακρίπτεται αὐτοδικτικῶς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου.

ε') Ἡ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου νέα παραγραφή τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον α' ὀφειλομένων εἰς τὸ Δημοσίον ρυθμίζεται κατὰ τὸ κοινὸν δίκαιον. Ἄλλ' ἀπέναντι εἰδικῶν δικηγόνων καὶ πάντος τρίτου ἢ ἐκ τοῦ νόμου λαμβάνουσα υποθήκην τοῦ ἀνω ἐδ. β' ἀποσβέννεται αὐτοδικτικῶς μετὰ δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐφ' ὅσον αὕτη πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ χρόνου τούτου δὲν εἶχε γίνῃ ἐμφανῆς διὰ τῆς νομίμου ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῶν υποθηκῶν.

στ') Τὸ Δημοσίον ἐγγράφει τὴν υποθήκην ταύτην δυνάμει τοῦ σχετικοῦ τίτλου τῆς ἐξουσιάζσεως τοῦ ὀρίζοντος τὸ πρόσθετον ἐτήσιον μισθώμα ἢ ἄλλου δημοσίου ἐγγράφου ἀποδεικνύοντος αὐτὸ, ἢ δυνάμει ἀποφάσεως δικαστικῆς.

ζ') Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἀποκτῶντες ἄνευ ἀνταλλαγμάτων τὴν κυριότητα ὅλου τοῦ κτήματος ἀπαλλάσσονται καὶ πάσης πρὸς τὸ Δημοσίον ὑποχρέωσης, βεβαιούσης κατὰ τὸ ἀνω ἐδ. α' τοῦ κτήμα αὐτῶν.

η') Οἱ ἐξουσιάζοντες γαίαις Δημοσίου, βεβαρημέναις διὰ πρόσθετον δηνεκού μισθώματος (μουετζελέ) καὶ αἱ εἰδικοὶ τούτων διάδοχοι ἀπαλλάσσονται τῶν πρὸς τὸ Δημοσίον ὑποχρεώσεων, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἀνω ἐδ. α' διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὀλοκληρου τοῦ βεβαρημένου κτήματος. Αἱ πρὸ τῆς ἐγκαταλείψεως τυχόν πληρωθεῖσαι κατὰ τὸ ἀνω ἐδ. γ' δόσεις δὲν ἀποδίδονται.

Εἰδικαὶ Διατάξεις

* Ἄρθρον 13

Πᾶσαι αἱ πράξεις, ἐξῶδικοὶ ἢ δικαιοδοτικαὶ αἱ ἀναγκαστικαὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὀρισμῶν τοῦ παρόντος διατάγματος, εἶναι ἀπηλλοτριωμέναι τῶν χωροσήμευ καὶ ἐνσημοῦ.

Ἐπὶ τῶν εἰς κοινὴν χρῆσιν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 91 καὶ ἐπομ. τοῦ νόμου τῆς 7 Φεβρουαρίου 1274 (1856), ἀραιομένων ἐκτάσεων, δασῶν, πλατειῶν, ἀγορῶν, ἀλωνοτοπιῶν, βόσχοτοπων, ἐξακολουθοῦν οἱ κάτοικοι νὰ ἀσκούσι τὰ δικαιώματα καρπώσεως καὶ χερσεως, ὅσα πρὸς ἀτολίαν τῶν ἀφωλείων παρεῖχεν εἰς αὐτοὺς ὁ ρηθεὶς νόμος, μέχρι ὅτου πρὸς τὴν διοικήσεως τῶν τοιούτων ἐκτάσεων προσητῆ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ. Στεροῦνται τοῦ εὐεργετήματος τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 5 παραγρ. 4 ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Δημοσίον καταβολῆς ἀνταλλαγματος διὰ τὸ ἐν πέμπτῳ ἐξ ἀδιαίρετου, ὅσοι ἐν γενικῇ ἢ μερικῇ ἐπιστρατεύσει ἐγένοντο ἀνυπατάκτοι ἢ λιποτάκται. Ἐπὶ τούτων τὸ Δημοσίον εἰσπράττει τὸ ἀνταλλαγμα καθοριζόμενον κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 τριτοῦ.

Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 προθεσμίαι δύνανται νὰ μεταβάλλωνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργικῆς δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Χρῆς γραμματέως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 11 ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ εἰς ἐκ τῶν γραμματέων τοῦ Ἰπουργείου τῆς Γεωργικῆς ὀρίζομενος ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ. Εἰς τὰ μέρη δὲ αὐτῆς καὶ τὸν γραμματέα χορηγοῦνται αἱ ἀμοιβαὶ αἱ διαγεγραμμέναι διὰ τὴν Συμβολίον τῶν Κτημάτων.

Δ.

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀγροτικῶν ἀκινήτων.

Διάταγμα 2469.

Βεβαίωσις ἀνάγκης

* Ἄρθρον 1.

Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἀγροτικῶν κτημάτων, καὶ τῶν παρακολουθημάτων αὐτῶν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐγκαταστάσεως ἐν αὐτοῖς ἀκτητικῶν γεωργῶν ἢ ὁμογενῶν προσφυγῶν, γίνεται κατὰ τὰς ἐραζὲς διατάξεις.

Κτήματα ἔχοντα ἑκτασίον μικρότερον τῶν γαλιῶν στρεμμάτων καὶ χρησιμοποιούμενα κατὰ τὸ πλεῖστον διὰ τὴν καλλιέργειαν δημοτικῶν καρπῶν ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποτελοῦν τμήματα γῆς παρεμβεβλημένα ἐντὸς τῆς περιοχῆς ἑτέρου κτήματος ἀπαλλοτριωμένου.

Ἐπὶ κτημάτων ἄκτινα ἦσαν καθαρῶς ἰδιοκτησίας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ 2468 τῆς 20 Μαΐου 1917 Διατάγματος τῆς ἐν Θεσσαλονικῇ προσωρινῆς Κυβερνήσεως ἐκαλλιέργουντο δὲ δι' αὐτοκαλλιέργειας καὶ ἡ κυρία καλλιέργεια αὐτῶν συνίστατο εἰς σπορὰν δημοτικῶν καρπῶν, ἢ ἀπαλλοτριωτέα ἑκτασίαι ὀρίζεται ἐπὶ τῆ βᾶσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κολλιγῶν, ὅστινες ἐκαλλιέργουν ἄλλοτε τὸ κτήμα καὶ ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ ἐγκατασταθῶσι πρόσωπα ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 ἀριθμοῖς 4 καὶ 7 τοῦ Διατάγματος 2466 ἀναφερομένων.

Κατὰ πάσαν περίπτωσιν ἡ ἀπαλλοτριωτέα ἑκτασίαι κτημάτων, ἄκτινα ἦσαν καθαρῶς ἰδιοκτησίας πρὸ τοῦ 2468 Διατάγματος δὲν δύνανται νὰ εἶναι μεγαλύτερα τῶν δύο τρίτων τῆς ἐκτάσεως τοῦ ὅλου κτήματος.

Οφειλτικώς εις περιόριστον καθ' ός λόγω πυκνότητας των κτημάτων και της μικράς έκτασεως κτήματός τινος, δύναται να γίνη εγκατάσταση των εν τώ άρθρῳ 3 παρ. 1 και 2 του 2466 Διατάγματος, προσωπών κατά τήν έν άρθρῳ 2 § 2 του αυτού Διατάγματος, εκτιθέμενα, και έφ' όσον η εγκατάστασις αύτων αποβάνει αδύνατος και εις άλλια κτήματα, δύναται να απαλλοτριωθή και το τρίτον μέρος απομεινούσης όμως πάντοτε εις τόν ιδιοκτήτην έκτασεως γλιτών πούλάχιστον στρεμματών. Το όπωσδήποτε άλλο μέρος εις τόν ιδιοκτήτην μέρος του κτήματος είναι έφευκτοπληλαγγμενον πάσης κολλυγικής σχέσεως και άναγκαστικής απαλλοτριώσεως. Αναπαλλοτριώτος δε παρεμβίνει και η οικηδομή ήτις χρησιμεύει αποκλειστικώς προς κατοικίαν του ιδιοκτήτου, εις όν ήθελεν απομεινει μέρος τι του κτήματος.

Εάν τις είναι ιδιοκτήτης δύο ή τριών κτημάτων, εξαίρεται μόνον του ενός κτήματος, εκλεγόμενου υπό του ιδιοκτήτου, το έν τρίτον έχον δε τεσσάρων ή πλειόνων κτημάτων, εξαίρουται μόνον δύο εκ των κτημάτων, εκλεγόμενα υπό του ιδιοκτήτου, το έν τρίτον έχατέρον.

Κτήματα ών οι ιδιοκτήται έχου κατοικίαν εις την άλλην έπην απαλλοτριούνται έν τώ συνόλω, επίσης δε τά άνηκτα εις μόναν ή άλλα ευαγή ιδρύματα.

Γίνεται καθαράς ιδιοκτησίας άνεκαθεν χρησιμοποιούμεναι ως γειθάρια και μη δυνάμεναι να καταστρωσι κατάλληλοι προς καλλιέργειαν απαλλοτριούται μόνον έχον και έφ' όσον, κατά τό άρθρον 2 § 2 του 2466 Διατάγματος, είναι άναγκασίαι διχ την κτηνοτροφίαν πράκτειμένων συνεικισμών.

Η άνάγκη της απαλλοτριώσεως κτήματός τινος δια τους άνω σκοπούς και όλοι οι κατά τά άνω εξεταστέσι όροι βεβαιούνται υπό πενταμελούς έπιτροπής, αποτελουμένης από ένα άνωτέρον υπάλληλον έξ έχάστου των επί των Οικονομικών, Εθνικής Οικονομίας και Συγκοινωνίας Υπουργείων και δύο εκ του Υπουργείου Γεωργίας όρισμένους υπό των άρμοδίων Υπουργών. Η Έπιτροπή οφείλει να λάβη υπ' όψει την κατά τό έδ. 3 του άρθρ. 2 του υπ' αριθ. 2466 διατάγματος «περί της παραχωρήσεως κτημάτων του Κράτους εις καλλιεργητάς προς στήματιζμόν μικρών ιδιοκτησιών» γνωμοδότητην, να καλέσθ η ένώπιον αυτής εις ακρίατιν τήν ιδιοκτήτην ή τόν άγνωρισμένον αντιπρόσωπον αυτού, ως και αντιπρόσωπον του τυχόν συνεστημένου και ζητήσαντος την απαλλοτριώσιν του κτήματος συνεταξισμού να ακούσθ τάς αντιρρήσεις αυτών.

Άρθρον 2ον.

Η απαλλοτριώσις διατάσσεται διχ διατάγματος, προκλήσμενου υπό του επί της Γεωργίας Υπουργού μετ' άπόφασιν του Υπουργικού Συμβουλίου. Το διάταγμα κοινοποιείται εις τόν ιδιοκτήτην ή τόν έξουσιαστέην ή τόν πληρεξούσιόν αυτού, άν είναι γνωστοί, και εις την κοινοτικήν ή δημοτικήν άρχήν, έν τή περιφέρεια της όποίας κείται τό κτήμα, τοιχοκολλάται εις τά γραφεία της τοπικής ταύτης άρχής, εις τήν έκκλησίαν και εις τό δημοσιώτερον μέρος του χωρίου, έν ώ κείται τό κτήμα, και άναγνωσθήκαται έφ' έκκλησίας. Προς τούτοις περίληψις του διατάγματος δημοσιεύεται δις εις δύο τουλάχιστον ήμερησίας έφημερίδας των Αθηνών και εις μίαν έφημερίδα του νομού, έν τή περιοχή του όποίου κείται τό κτήμα.

Εις τόν προϊστάμενον της τοπικής άρχής αποστέλλεται επίσης αντίγραπον του κατά τό άρθρον 3 σχεδιαγράμματος, όπερ εκτίθεται εις έλευθέραν θεώρησιν υπό πικνός ένδικφρομένου.

Έν πάτη περιπτώσει τό διάταγμα καθίσταται έκτελεστόν μετά είκοσιν ήμέρας από της δημοσιεύσεώς του εις τήν Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άποζημίωσις

Άρθρον 3ον

Η οφειλομένη εις τούς έχοντας δικαίωμα ιδιοκτησίας ή της κατά τόν οθωμανικόν Νόμον έξουσιασεως (τεσσαρούσφ) ή άλλο επί του απαλλοτριούμενου κτήματος δικαίωμα, αποζημίωσις δια τήν στέρησιν του δικαίωμάτος των, προσδιορίζεται συαφώνως προς τάς διατάξεις του Νόμου Γ.Ν.Α. (3951) της 4ης Δεκεμβρίου 1911 «περί άναγκαστικής απαλλοτριώσεως οικητέδου προς άνίφερσιν Μεγάρου Δικαστηριών έν Τριπόλει» ως ήρηνησθη υπό του Νόμου 103 της 26ης Δεκεμβρίου 1915, μη λαμβανόμενης υπ' όψιν της επελθούσης, ενεκα της συνδρομής άσυνήθων περιπτώσεων, προσδικής υπερτιμήσεως ή υποτιμήσεως των ακινήτων.

Ο πρόεδρος εξετάζει τούς τίλους, έφ' ών στηρίζεται έχαστος εκ των αξιούντων αποζημίωσιν, τό δικαίωμα ταύτου, και αποφαίνεται έφ' αυτών.

Εις τόν πρόεδρον των πρωτοδικών υποβάλλεται τό κατά τό άρθρον 2 παράγρ. 3 του υπ' αριθ. 2466 διατάγματος «περί παραχωρήσεως κτημάτων του Κράτους εις καλλιεργητάς προς στήματιζμόν μικρών ιδιοκτησιών» σχεδιασμοσφία ή πρόχειρον σχεδιον.

Έν ή περιπτώσει ό κύριος ή ό έξουσιαστής του κτήματος ή άλλος δικαιούχος τυγχάνει άγνωστος, βραχυούται δε τούτο δι' έκθέσεων της άρμοδίας τοπικής και άστυνομικής άρχής, μετά ένορκον υπό της τελευταίας, εξέτασιν μαρτύρων, ή κατά τό άρθρον 2 του Νόμου Γ.Ν.Α. πρόσκλησις του δικαιούχου παραλείπεται, όρίζεται δε υπό του προέδρου ή συζήτησις της αιτήσεως εις πρόθεσίαν ουχί βραχυτέραν των δύο μηνών από της συντελέσεως των κατά τό άρθρον 2 παράγρ. 1 δημοσιεύσεων.

Έάν τό διάταγμα διατάσθ την απαλλοτριώσιν έκτασεως, υπερβαίνούσης τό ήμισυ της του όλου κτήματος, ό ιδιοκτήτης δικαιοούται να δηλώσθ διχ πράξεως συμβολαιογραφικής ότι ζητεί την απαλλοτριώσιν του όλου κτήματος, έν τοιαύτη δε περιπτώσει ό πρόεδρος αποφαίνεται περί της αποζημίώσεως του όλου κτήματος. Το αυτό ίσχύει και εάν τό διάταγμα δέν περιέχει την απαλλοτριώσιν των κινήτων πραγμάτων άτινα είναι παρακλουθηήματα της απαλλοτριούμενης έκτασεως.

Δικαιώματα επί του απαλλοτριουμένου.

Άρθρον 4ον.

Η αποζημίωσις δέν καταβάλλεται εις τόν δικαιούχον ουδέ κατατίθεται εις τό Δημόσιον Ταμείον πρό της παραλεύσεως δύο μηνών από της συντελέσεως των κατά τό άρθρον 2 παράγρ. 1 δημοσιεύσεων. Έντός της διορίας ταύτης και τό πολυ μέχρι της καταβολής ή της κατάθεσεως της αποζημιώσεως, πός έχων αξιώσεις δικαιοούται να προβάλη αύτάς νομίμως.

Μετά την καταβολήν της αποζημιώσεως ή μετά νόμιμον κατάθεσιν αυτής εις τό Δημόσιον Ταμείον, ή κυριότης του απαλλοτριουμένου μεταβάνει έλευθέρα πάντος βάρους εις τό Δημόσιον. Πάσα αξίωσις είτε του καθ' ου έγέμετο ή διαδικακία της απαλλοτριώσεως είτε άλλου προσώπου, στήριζομένη επί κυριότητος ή άλλου έμπροσμάτου ή προσωπικού δικαίωματος ή επί οιουδήποτε λόγου άτιχίας της μετά τήν έκδοσιν του διατάγματος διαδικακίας της απαλλοτριώ-

σιως εἶνε ἀπαράδεικτος, ἐφ' ὅσον στρέφεται κατὰ τοῦ Δημοσίου, καὶ μόνον ὡς προσωπικὴ ἀξίωσις κατὰ τοῦ εἰς ὃν καταβλήθη ἡ ἀποζημίωσις ἢ ἐπὶ τῆς κατατεθείσης εἰς τὸ Δημοσίον Ταμεῖον ἀποζημιώσεως δύναται νὰ ἀσκηθῆ.

Δικαιώματα ἀποκτηθέντα μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ περὶ ἀπαλλοτριώσεως διατάγματος δὲν ἰσχύουσι κατὰ τοῦ Δημοσίου.

Δὲν θίγονται διὰ τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ ὀδικαὶ καὶ ὕδατικαὶ δουλεῖαι καὶ τὰ κατὰ τοὺς ὀθωμανικοὺς νόμους δικαιώματα, τὰ ἔχοντα τὸ αὐτὸ πρὸς τὰς δουλείας ταύτας περιεχόμενον, ἐκτός ἐάν διὰ τοῦ περὶ ἀπαλλοτριώσεως διατάγματος γείνη εἰδικὴ μείαια περὶ ἀπαλλοτριώσεως καὶ τῶν τοιούτων δικαιωμάτων, ὅποτε ὁ ἀποστερούμενος αὐτὰ ἔχει ἐπίσης δικαίωμα ἀποζημιώσεως. Μετὰ τὴν κατάβλησιν ἢ τὴν κατάθεσιν τῆς ἀποζημιώσεως, τὰ περὶ ἀπαλλοτριώσεως διατάγματα μεταγράφεται ἔνευ κατάβολῆς τέλους τινὸς ἢ δικαιώματος, τὸ δὲ ἀπαλλοτριωθὲν ἀκίνητον καταλαμβάνεται διοικητικῶς δυνάμει διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ἰπουργοῦ καὶ τίθεται ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ.

Ἄτονα διατάγματα ἀπαλλοτριώσεως.

Ἄρθρον 5.

Ἐάν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ ἀπαλλοτριώσεως διατάγματος παρέλθῃ ἔτος χωρὶς νὰ γείνη ἐνκρίσις τῆς περὶ ἀποζημιώσεως διαδικασίας ἢ, κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, ἐάν παρέλθουν δύο ἐν συνόλῳ ἔτη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ αὐτοῦ διατάγματος, χωρὶς νὰ γείνη ἡ κατάβολῃ ἢ ἡ νόμιμος κατάθεσις τῆς ἀποζημιώσεως, τὸ περὶ ἀπαλλοτριώσεως διατάγμα ἀποβάλλει τὴν ἰσχύον αὐτοῦ, θεωροῦνται δὲ ἔνευ νόμιμων ἀποτελεσμάτων καὶ πᾶσαι αἱ ἐν τῷ μεταξύ γινόμεναι τυχόν δικαστικαὶ ἢ διοικητικαὶ πράξεις.

Ἐξπραξίς ἀποζημιώσεως. Κτήματα ἑγκαταλειμμένα ἢ μεσεγγυημένα

Ἄρθρον 6.

Διὰ τὴν ἐξπραξίαν τῆς ἀποζημιώσεως ἀπαιτεῖται γνωμοδοτήσις τοῦ Συμβουλίου τῶν Κτημάτων, ὅπερ ἀποφαίνεται ἐάν πρὶκεται περὶ κτήματος ὑπαγομένου εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ 808 διατάγματος ἢ τοῦ ἀντιστοίχου εἰς τὸ 808 διατάγμα νεωτέρου νόμου. Τὸ Συμβούλιον δικαιοῦται νὰ ἀπακτῆ τὴν προσαγωγὴν τῶν τίτλων τοῦ αἰτούντος καὶ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὰς δημοσίας ἢ τὰς τοπικὰς ἀρχὰς ὅσα κίνη ἀναγκασίας πιστοποιήσεις. Ἡ ἄνευ τοιαύτης γνωμοδοτήσεως γενομένη τυχόν κατάβολῃ θεωρεῖται ἄκυρος, τὰ δὲ καταβληθέντα ἀναζητοῦνται ὡς ἀχρεωστήτως δοθέντα.

Ἐάν τὸ ἀπαλλοτριωθὲν ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν κτημάτων δυνάμενων νὰ τεθῶσιν ὑπὸ μεσεγγύησιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 παράγρ. 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 808 διατάγματος ἢ τὰς ἀντιστοίχους νεωτέρου νόμου, ἡ ἀποζημίωσις κατατίθεται καὶ μένει εἰς τὸ Δημοσίον Ταμεῖον· τὰ τῆς διχέσεως δὲ αὐτῆς ἢ κακοπισθῶσιν ὀριστικῶς μετὰ τὸ πέρασ τοῦ πολέμου, ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς ἀμοιβαιότητος.

Ἐάν τὸ ἀπαλλοτριούμενον κτῆμα ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν κτημάτων ἑγκαταλειμμένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 παράγραφος 2 τοῦ 808 διατάγματος ἢ τοῦ ἀντιστοίχου νεωτέρου νόμου, ἡ ἀποζημίωσις κατατίθεται ὁμοίως εἰς τὸ Δημοσίον Ταμεῖον, περιέρχεται δὲ ὀριστικῶς εἰς αὐτό, ἔταν συμπληρωθῇ ἡ ἐξήμερος διορὶς τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ 808 διατάγματος, καὶ ἐάν δὲν ζητηθῇ ἐν τῷ μεταξύ ἢ πληρωμὴ τῆς ἀποζημιώσεως.

Ἐάν τὸ ἀπαλλοτριούμενον κτῆμα δὲν ὑπάγεται μὲν εἰς τὴν τῶν κατηγοριῶν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ 808 διατάγματος ἢ τοῦ ἀντιστοίχου εἰς αὐτὸ νεωτέρου νόμου, ἀνήκει οὖτως εἰς πρόσωπον ὁμογενὲς πρὸς τοὺς ὑπὸ τὸν Κράτος εὐρισχόμενον εἰς ἐμπόριον πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος καταστάται, δύναται τὸ ἐπιτρέπον τὴν ἀπαλλοτριώσιν διατάγμα, ἐφ' ὅσον τὸ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος διατάγματος, ἤθελεν ἀποφαθῆ οὕτω, νὰ ὀρίσῃ ὅτι ἡ ἀποζημίωσις πρέπει νὰ κατατεθῇ εἰς τὸ Δημοσίον Ταμεῖον, ἢ κακοπισθῇ ἢ τυχὸν αὐτῆς μετὰ τὸ πέρασ τοῦ πολέμου, ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς ἀμοιβαιότητος.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐάν πρὶκεται νὰ γείνη κατάβολῃ ἀποζημιώσεως πρὸς ἐνυποθήκους δανειστὰς ἢ ἄλλους δικαιούχους, ὑποθήκους ἢ ὁμογενεῖς ἐμπορευμῶν κρατῶν, ἢ δὲ κατάθεσις τῆς ἀποζημιώσεως γίνεται ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἀποζημίωσις εἰς ὁμολογίας.

Ἄρθρον 7.

Διὰ τοῦ ἐπιτρέποντος τὴν ἀπαλλοτριώσιν διατάγματος δύναται νὰ ὀρισθῇ ὅτι ἡ κατάβολῃ τῆς ἀποζημιώσεως ἢ γείνη εἰς ὁμολογίας τοῦ Κράτους, καθ' ἃ εἰδικότερον διὰ διατάγματος ὀρισθῆτεται.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ δανειστὰς, ἐνυπόθηκοι ἢ μὴ, ἢ ἄλλοι δικαιούχοι, πληρώνονται τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῶν εἰς ὁμολογίας, κατὰ τὴν ἐνομοσχιστὴν αὐτῶν ἀξίαν.

Δικαστικὴ κατάθεσις ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 8.

Ὅσακις κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις, ἡ ἀποζημίωσις, εἴτε εἰς γρῆμα εἴτε εἰς ὁμολογίας συνιστάμενη, πρέπει νὰ κατατεθῇ εἰς τὸ Δημοσίον Ταμεῖον, ἢ κατάθεσις γίνεται πρὸς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον, παρ' οὗ ἐκδίδεται γραμματίον παραλαβῆς ἐπὶ παρακαταθήκῃ. Τὸ γραμματίον κατατίθεται πρὸς τὸν γραμματεῖ τοῦ Πρωτοδικείου τῆς πόλεως, ἐν ἢ ἔδρῳσι ἢ Κυβερνήσει, ἀποδίδεται δὲ κατόπιν δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ κατὰ τοὺς ἰσχύοντας ὀρισμοὺς περὶ ἀποδίσεως κατακληθέντων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κτημάτων.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 9.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοιοκόλλησις εἰς τὰ γρῆμα τῆς τοπικῆς ἀρχῆς, εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ τὴν δημοσιώτερον μέρος τοῦ χωρίου, ἀποδεικνύεται δι' ἐχθέσεως τῆς ἀτυνομικῆς ἀρχῆς, ἢ δὲ ἐπ' ἐκκλησιαστικῆς ἀνάγνωσις δι' ἐχθέσεως τοῦ ἱερέως, ὅστις ἐνήργησεν αὐτήν.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐπιτροπὴ εὐρίσκειται ἐν ἀπακτῆ παρόντων τοῦλάχιστον τεσσάρων μελῶν, προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου ἢ, ἐπὶ ἰσοβάθμων, τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν μελῶν, καὶ ἀποφαίνεται κατὰ πλειοψηφίαν. Χρῆν δὲ γραμματεῶς παρ' αὐτῆ ἐκτελεῖ εἰς ἕκ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἰπουργείου τῆς Γεωργίας, ὀριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ.

Τὰ κτήματα, περὶ ὧν ἔχει δύναται νὰ προκληθῇ ἀπαλλοτριώσις, κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ ἐπόμε. τοῦ παρόντος Διατάγματος ὀρισθῆνται διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδοθησομένων τὸ πολὺ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1919 διὰ τὴν Θεσσαλίαν, τοῦ ἔτους 1920 διὰ τὴν λοιπὴν παλαιὰν Ἑλλάδα καὶ τοῦ ἔτους 1925 διὰ τὰς νέας χώρας. Μετὰ τὸ πέρασ τῶν χρονικῶν τούτων διαστημάτων δὲν ἐπιτρέπεται ἀπαλλοτριώσις κτημάτων, αἰτιὰ δὲν περιελήθησαν εἰς τὰ τοιαῦτα Διατάγματα.

Αἱ ἄλλαι λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος

οι παραπάνω κληρονομήσονται δια διατάγμων και οδηγιών των Υπουργών επί της Δικαιοσύνης, επί των Οικονομικών, επί της Γεωργίας.

Η διάταξις της § 3 εν τέλει του άρθρου 1 εφαρμόζεται εις τα κτημάτα άτινα είχαν έκτασιν χιλίων στρεμμάτων πρό της 1 Ιουλίου 1917 μη λαμβανόμενων υπ' όψει των μετά ταύτα κατακτήσεων των μείζονα έκτασιν έχοντων κτημάτων. εκτός αν αυτά έγινοντο δια πωλήσεων εις καλλιεργητάς γεωργούς επί τῷ σκοπῷ τῆς αποκαταστάσεως αὐτῶν εις μικροῦς ἰδιοκτήτας.

Ε'

Περὶ τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἐκδιδομένων διὰ τὴν ἀποζημιώσιν τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἀγροτικῶν κτημάτων.

Διάταγμα 2470

Ἄρθρον 1.

Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2469 διατάγματος διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἀγροτικῶν κτημάτων ὁμολογίαι, καλοῦνται «ὁμολογίαι ἀπαλλοτριώσεως» καὶ εἰνε ἀνώνυμοι· ἐκδίδονται δὲ εἰς τίτλους τῶν 100 ἢ 500 δραχμῶν.

Οἱ ἐκδιδόμενοι τίτλοι ἀποκόπτονται ἐκ βιβλίου διπλοτύπου ἠριθμημένου καὶ φέρουσιν ἐν τῇ προσθίᾳ ὄψει ἐκτυπωμένην τὴν ὀνομασίαν αὐτῶν, τὴν ὀνομαστικὴν τῶν ἀξίων, τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 σειρὰν τῆς ἐκδόσεώς των καὶ ἰδιογενῆς ἢ διὰ σφραγιστῆρος τῆς ὑπογεγραφῆς τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Υπουργῶν. Αἱ ὑπογεγραφαὶ τῶν αὐτῶν Υπουργῶν τίθενται ὁμοίως καὶ εἰς τὸ στέλεχος τῶν ἀποκοπτομένων τίτλων. Ἐὰν αἱ ὑπογεγραφαὶ τεθεῶσι διὰ σφραγιστῆρος, ὑπογράφει τῆς τε ὁμολογίας καὶ τὸ στέλεχος ὑπάλληλος ἐνὸς τῶν ὡς ἀνω Υπουργείων, ὀρίζομενος πρὸς τοῦτο διὰ διατάγματος.

Αἱ σφραγίδες τῶν δύο Υπουργείων τίθενται οὕτως, ὥστε καὶ εἰς τὸ στέλεχος καὶ εἰς τὸ ἀπόκομμα νὰ ὑπάρχη μέρος ἐκάστης ἐξ αὐτῶν.

Ἐν τῇ ὀπισθίᾳ ὄψει ἀναγράφονται αἱ σχετικαὶ ὁδηγίαι, ἐπὶ δὲ τοῦ σώματος αὐτῶν εἶναι προσηρτημέναι ἐξήκοντα ἐξαμηνιαία τοκομερίδια, φέροντα τοὺς ἀριθμοὺς 1—60 καὶ ὑπὸ τὸν αὐξοῦντα ἀριθμὸν, ὃν φέρει ἕκαστος τίτλος.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ὁμολογίαι ἀποφέρουσι τόκον 6 ο/ο ἐτησίως κατὰ βλητέον δι' ἐξαμηνιαίων τοκομεριδίων τὴν 30 Ἰουνίου καὶ τὴν 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Τὰ τοκομερίδια δὲν ὑπέκεινται εἰς οἰκονομικὰν κατάσχεσιν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἀπόσβεσις τῆς ἀξίας τῶν ὁμολογιῶν γενήσεται διὰ κληρώσεων κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου τοκογεωλυαίας ἐντὸς τριάκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς αὐτῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐν καιρῷ ἐκδοθησομένου καὶ διὰ διατάγματος κυρωθησομένου τοκογεωλυτικῶν πινάκων.

Ἡ Κυβέρνησις δύναται καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς τριακονταετίας νὰ προβῇ εἰς τὴν ὀλοσχερῆ ἐξόφλησιν τῶν ὁμολογιῶν.

Ἄρθρον 4.

Αἱ κληρώσεις εἰσονται ἐξαμηνιαίαι καὶ θὰ ἐνεργῶνται τὴν 1ην Μαρτίου καὶ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους. Ἡ πρώτη κληρώσις γενήσεται τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου 1920. Αἱ κληρωθεῖσαι ὁμολογίαι ἐξοφλοῦνται κατὰ τὴν λήξιν τοῦ πρώτου μετὰ τὴν κληρωσιν τοκομεριδίου, ἐπὶ παραδόσει τοῦ τίτλου, φέροντος ἅπαντα τὰ μετὰ τὴν πρὸς ἐξόφλησιν ὀριζομένην προθεσίαν ληξιπροθεσμια τοκομεριδία. Τὸ ἰσότημον τῶν ἐλλειπόντων τοκομεριδίων ἐπίπτει ἐκ τοῦ πληρωτέου κεφαλαίου.

νην προθεσίαν ληξιπροθεσμια τοκομεριδία. Τὸ ἰσότημον τῶν ἐλλειπόντων τοκομεριδίων ἐπίπτει ἐκ τοῦ πληρωτέου κεφαλαίου.

Οἱ ἀριθμοὶ τῶν κληρωθεῖσων ὁμολογιῶν δημοσιεύονται ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἐκ τοῦ βιβλίου ἀποκοπόμενοι καὶ ὑπογεγραμμένοι τίτλοι παραδίδονται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν κεντρικὸν ταμίαν, ὅστις ἐκάστοτε καταβάλλει ἢ κατατίθει αὐτοὺς κατὰ τὴν ἐγγράφου τοῦ Υπουργοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας, ἀποκόπτων προηγουμένως τὰ ἤδη ληξιπροθεσμια τοκομερίδια, τὰ ὁποῖα ὑποβάλλει εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἐξαμηνιαίας πρὸς ἀκύρωσιν εἰς τὸ παρὰ τῷ Υπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν Γενικῶν Λογιστηρίων. Ὁ κεντρικὸς ταμίαις κρατεῖ ἰδιαιτέρον βιβλίον πιστοχρεώσεως διὰ τοὺς εἰς αὐτὸν παραδιδόμενους καὶ ὑπ' αὐτοῦ καταβαλλομένους ἢ κατατιθεμένους τίτλους. Τὸ βιβλίον τοῦτο συντάσσεται κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν, μονογραφεῖται δὲ πρὸ τῆς χρησιμοποίησεώς του εἰς ἐκάστην σελίδα ἀπὸ τοῦ Υπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ ὑπογράφεται εἰς τὸ τέλος γινομένης μνείας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν σελίδων.

Ὁ κεντρικὸς ταμίαις ὑποχρεοῦται εἰς τὸ τέλος ἐκάστης μηνὸς νὰ παρουσιάσῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς ἔλεγχον καὶ θεωρήσιν εἰς τὸ Υπουργεῖον τῆς Γεωργίας, παραλαμβάνει δὲ αὐτὸ τὴν ἐπομένην ἡμέραν, ἀφοῦ ἐπ' αὐτοῦ γίνῃ ἡ ἀπὸ θεωρήσεως, ὑπογεγραμμένη ἀπὸ τὸν Υπουργὸν τῆς Γεωργίας καὶ τὸν Διευθυντὴν τῶν Δημοσίων Κτημάτων. Ὁμοίως βιβλίον διὰ τοὺς παραδιδόμενους εἰς τὸν ταμίαν τίτλους καὶ διὰ τὰς διδομένας εἰς αὐτὸν ἐντολάς πρὸς καταβολὴν, πρὸς τὰς ἐπιτιμίας τηρεῖται καὶ παρὰ τῷ Υπουργεῖῳ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 6.

Οἱ τίτλοι, οἵτινες ἤθελον διατεθῆ ἐντὸς τῆς πρώτης τριετίας, ἢτοι μέχρι τῆς 30ῆς Ἰουνίου 1920 θὰ ἀποτελέσωσι τὴν πρώτην σειρὰν ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «ὁμολογίαι ἀπαλλοτριώσεως ἐκδόσεως 1917». Πάντες οἱ λοιποὶ θὰ ἐπισημασθῶσιν ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ ταμίαις πρὸς ἀκύρωσιν εἰς τὸ Υπουργεῖον τῆς Γεωργίας φέροντες πλήρη τὴν σειρὰν τῶν τοκομεριδίων.

Ἀπὸ τῆς 1ῆς Ἰουνίου 1920 θὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν κεντρικὸν ταμίαν νεοὶ τίτλοι. Τὸ σύνολον δὲ τῶν κατὰ τὴν δευτέραν τριετικὴν διατεθησομένων θὰ ἀποτελέσῃ τὴν δευτέραν σειρὰν τῶν ὁμολογιῶν ἀπαλλοτριώσεως καὶ οὕτω καθεξῆς. Πᾶσαι αἱ διὰ τὴν πρώτην σειρὰν ἰσχυθῶσαι διατάξεις τοῦ παρὶντος διατάγματος θὰ ἐφαρμοσθῶσιν κατὰ ὁμολογίαν ἐπὶ τῆς δευτέρας καὶ ἐπὶ τῶν μεθεπομένων σειρῶν.

Ἄρθρον 7.

Πᾶν ποσὸν ἑλαττον τῶν 100 δραχμῶν καταβάλλεται εἰς τὸν δικαιοῦχον ἢ κατατίθεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον εἰς μετρητὰ διὰ τεκτικῶν χρηματικῶν ἐντάλματος. Ὁ τόκος πρὸς 6 ο/ο τοῦ ὅλου ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ὀρισθέντος διὰ τὴν ἀπαλλοτριώσιν ὁ ἀντιστοιχῶν εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα, τὸ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν γίνεται ἡ κατάληψις τοῦ κτήματος μέχρι τῆς προσεχοῦς 30 Ἰουνίου ἢ 31 Δεκεμβρίου, ὑπολογίζεται καὶ καταβάλλεται ἢ κατατίθεται εἰς ὁμολογίαις, εἰς τρόπον ὥστε τὸ πρῶτον πληρωτέον τοκομερίδιον τῆς ὁμολογίας ἀντιπροσωπεύει ἀκριβῶς τὸν ἐξ μνημῶν. Πᾶν ποσὸν ἑλαττον τῶν ἑκατῶν δραχμῶν καταβάλλεται εἰς τὸν νόμιμον δικαιοῦχον ἢ κατατίθεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον εἰς μετρητὰ διὰ τεκτικῶν χρηματικῶν ἐντάλματος.

Ἄρθρον 8.

Τὰ λήξαντα τοκομερίδια καὶ αἱ κληρωθεῖσαι ὁμολογίαι

είναι δεκτά πρὸς ἐξοφλῶσιν εἰς τὸ Δημοσίον Ταμεῖον, καὶ πρὸς πληρωμὴν φόρων, παρεχόμεναι δὲ ἀμείψασα μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἦσαν πληρωτέα.

* Ἄρθρον 9.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ἰδιώται δύνανται νὰ καταθέσωσιν ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως εἰς τὸ Δημοσίον Ταμεῖον ἢ εἰς Δημοτικὸν ἢ εἰς Ταμεῖον ἄλλου νομαχοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ὡς ἐγγύησιν αὐτῶν κατὰ τοὺς ἰσχύοντες Νόμους.

Ἐπιτρέπεται νῆ ἐπένδυσις χρημάτων εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως καὶ

1) Ὅσακις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐπιτροπείας Νόμου, πρόκειται ἢ νὰ κατατεθῶσι παρεχόμενα χρήματα περιουσίας δικαίου ὑπὸ ἐπιτροπείαν ἢ νὰ κατατεθῶσι ταῦτα παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ.

2) Ὅσακις, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ πτωχεύσεως νόμου, πρόκειται νὰ κατατεθῶσι χρήματα εἰς τὸ Δημοσίον Ταμεῖον ἢ εἰς Τράπεζαν.

3) Ὅσακις κληθεὶς ἐκκευμένης κληρονομίας ἔχει εἰς χεῖρας του μετρητὰ χρήματα.

4) Ὅσακις ἀρξάριστικαί ἐπιχειροῦντα ὀφείλουσιν κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους, νὰ καταθέσωσιν εἰς Τράπεζαν ἢ εἰς τὸ Δημοσίον Ταμεῖον ἐγγύησιν ἢ μέρος τῶν εἰσπραξέων των.

Αἱ ὁμολογίαι ἀπαλλοτριώσεως εἰναι δεκταὶ ἀντὶ μετρητῶν κατὰ τὴν ὀνομαστικὴν κῆρὸν ἕξιν κ') πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ἡμῆμετρος δημοσίων κτημάτων ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν ἐκποιουμένων διὰ δημοπρασίας, β') πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ποσοῦ τοῦ ὀφειλομένου ὑπὸ τοῦ ἔγοντος δικαίωμα ἐξουσιάζσεως (τεσσαροῦρ) ἐπὶ δημοσίαις γῆς διὰ τὴν μετατροπὴν τοῦ δικαίωματος τούτου εἰς δικαίωμα πλήρους ἰδιοκτησίας.

* Ἄρθρον 10.

Πρὸς ἀσφάλειαν τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐξομνησιαίου τόκου καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου κατ' ἔτος πρὸς χρεωλυτικὴν διὰ κληρώσεως ἐξόφλησιν τῶν κατὰ τὸ πρὸν διάταγμα ἐκδιδόμενων ὁμολογιῶν προσδιορίζονται καὶ παρεχόμεναι εἰς τοὺς κατόχους τῶν ὁμολογιῶν ὀλόκληρα τὰ ποσά, ἅτινα τὸ Δημοσίον θέλει εἰσπράττει κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 2466 τῆς 20 Μαΐου 1917 διάταγμα «περὶ τῆς παρεχόμενης κτημάτων τοῦ Κράτους εἰς κἀλλιεργητὰς πρὸς σχηματισμὸν μικρῶν ἰδιοκτησιῶν» ἐκ τόκου καὶ χρεωλυτικῶν δόσεων.

Αἱ εἰσπράξεις αὐταὶ ἐκχωροῦνται ἀπὸ τοῦδε εἰς τοὺς κατόχους ὁμολογιῶν καὶ λογίζονται ὡς παρεχόμενα ὑπὲρ αὐτῶν. Ἀπαγορεύεται πᾶσα διάθεσις αὐτῶν δι' ἄλλας ἀνάγκας τοῦ Δημοσίου, πᾶσα ἐξ αὐτῶν πληρωμὴ ἄλλων ὑπηρεσιῶν τοῦ Δημοσίου καὶ πᾶς συμφέρισμός.

Οἱ εἰσπράττοντες τὰ εἰρημένα ποσὰ ταμίαι ἢ ἄλλοι δημόσιοι ὑπάλληλοι εἰναι προσωπικῶς ὑπόλογοι ἐναντὶ τῶν κατόχων ὁμολογιῶν διὰ πᾶσαν παρεχόμενων τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὀρισθέντων, ὑποκείμενοι καὶ εἰς ποινικὴν κατεδίωξιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 394 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Οἱ αὐτοὶ ὑπάλληλοι, πρὸς οὓς δίδεται ἀμετάκλητος δυνάμει τοῦ πρὸντος διατάγματος ἐντολή, ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώνουσιν μὲν ἐκ τῶν ὡς ἄνω εἰσπράξεων, κατὰ τὸ ἄρθρον 8, τὰ λήξαντα τοκομερίδια καὶ τὰς κληρωθείσας

ὁμολογίας, νὰ ἀποτέλλουσιν δὲ ὅμοι μετὰ τῶν πληρωθέντων τυχόν ὑπ' αὐτῶν τοκομεριδίων καὶ ὁμολογιῶν, πᾶν χρηματικὸν ποσὸν εὐρίσκουμένον εἰς χεῖρας τῶν ἐκ τῶν αὐτῶν προσόδων πρὸς τὴν κεντρικὴν ταμίαν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός, ἢ καὶ ὑπ' αὐτοῦ χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικῶς διὰ τῶν αὐτῶν σκοπῶν.

Ἐὰν αἱ εἰσπράξεις αὐταὶ δὲν εἰναι ἐπαρκεῖς τὸ Δημοσίον ὑποχρεοῦται νὰ ἐνεργῇ τὴν πληρωμὴν τοῦ τυχόν ἐλλείποντος ποσοῦ ἐκ τῶν εἰσπράξεων ἀπὸ τοῦ φέρου τῆς δεκάτης καὶ τοῦ τῶν ἀρτρίωντων κτηνῶν, ἢ ἐὰν γίνῃ μετβολὴ φορολογικῆ τοῦ φέρου, ὅστις θέλει ὑποκαταστήσει τῶν τῆς δεκάτης ἢ τῶν ἀρτρίωντων κτηνῶν ἢ κατὰ πᾶσαν περιπτώσιν ἐξ ἄλλων πόρων τοῦ Δημοσίου.

Διὰ διατάγματος ἐκδιδόμενου τῇ προτάσει τῶν Ἰπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Γεωργίας δύναται νὰ διαταχθῇ ἢ ὑπὸ τῶν ταμιῶν ἢ ἄλλων ἐπιτετοκίμενων τὴν εἰσπράξιν τῶν κατὰ τὰ ἄνω ὑπεγγυημένων δημοσίων προσόδων ἀμεσοὶ καταθέσει τῶν ἐξ αὐτῶν εἰσπράξεων εἰς τὰ Ταμεία τῆς Ἐθνικῆς ἢ τῆς Ἰοικητικῆς ἢ ἄλλης ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς, ἀνακληθικανούσης τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων καὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν κληρουμένων ὁμολογιῶν, κατὰ τὰ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως συμφωνηθόμενα.

* Ἄρθρον 11.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους οἱ ταμίαι ὑποβάλλουσιν εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον καταστάσεις τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ ἐξοφληθέντων τοκομεριδίων ἢ κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν. Εἰς τὰς καταστάσεις ἐπισυνάπτονται τὰ τοκομερίδια καὶ αἱ κληρωθείσαι ὁμολογίαι ἠχυρωμένα ὑπὸ τοῦ ταμίου. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταστάσεων τούτων ἐκδίδεται τὴ σχετικὴν χρηματικὴν ἐντολήν, κατὰλογίζουμένη εἰς τὴν ἡμερῶν τοῦ ἔτους, καθ' ἣ ἐνηργήθη ἢ ἐξοφλήθη αὐτῶν, ἀδικαιώτως τοῦ ληξιπροθέσμου αὐτῶν, καὶ ἀποτέλλεται πρὸς τὸν οἰκετὸν ταμίαν, ὅστις ἐξοφλεῖ τοῦτο διὰ τῆς ἐπισυναψέως τῶν εἰς χεῖρας του ἐξοφλητικῶν ἀποδείξεων τῶν δικαίουχων.

* Ἄρθρον 12.

Διὰ τὰς πληρωμὰς τῶν τοκομεριδίων καὶ τὴν ἐξόφλησιν τῶν κληρουμένων ὁμολογιῶν ἐγγράφονται κατ' ἔτος αἱ σχετικαὶ πιστώσεις εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Ἰπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀλλ' ἢ παρὰλειψις τῆς ἐγγράφης οὐδαμῶς θίγει τὰ κατὰ τὸ πρὸν διάταγμα δικαιώματα τῶν κλημιστῶν. Διὰ δὲ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ὁμολογιῶν ἀναγράφεται τοιαύτη εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Ἰπουργείου τῆς Γεωργίας.

* Ἄρθρον 13.

Ἡ καταβολὴ καὶ ἡ κατάθεσις τῶν ὁμολογιῶν, οἱ τίτλοι καὶ τὰ τοκομερίδια αὐτῶν, αἱ ἀποδείξεις ἐξοφλήσεως τῶν τόκων τοκομεριδίων καὶ τῶν κληρουμένων ὁμολογιῶν καὶ πᾶσαι αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ διατάγματος τούτου πράξεις ἀπαλλάσσονται τοῦ τέλους.

* Ἄρθρον 14.

Δι' ἀποράσεων τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ἰπουργῶν θὰ συθμισθῶσιν ὁ τρόπος τῆς λογιστικῆς τεκτοποίησεως τῶν ἀντὶ μετρητῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 9,

1396

των ομιλογίων, ή ενέργεια τής κληρώσεως, και πάσα λεπτομέρεια αναγκαστικά προς επίτευξιν του παρόντος σκοπού.

Άρθρον δεύτερον.

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχεται από τής δημοσίευσής του εις την Εφημερίδα τής Κυβερνήσεως, δεν αρχίζεται όμως εις τόν νόμον Τριτάτων, και εις τας πόλεις Αθηνών και Αγίου Ευστατίου, ειμή εν δια Β. Διατάγματος, εκδιδόμενου προτάσει του Υπουργού τής Γεωργίας, έπειτα ή ισχύς του και εις τας περιφέρειας ταύτας. Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό τής Βουλής και παρ' Ημών

σήμερον κυρωθείς, δημοσιεύθη διά τής Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.
Εν Αθήναις ή 18 Νοεμβρίου 1917.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ο Υπουργός

Γεωργίας και προσωρινός των Στρατιωτικών
Α. Μιχαλακόπουλος
Δικαιοσύνης

Οικονομικών
Μ. Νεγροπόντης
Εσωτερικών

Ι. Δ. Τσιριμώκος

Εσωτερικών
Έμμ. Ρέπουλης

Ν. Πολίτης

Εθεωρήθη και ετέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.
Εν Αθήναις ή 20 Νοεμβρίου 1917.

Ο επί τής Δικαιοσύνης Υπουργός
Ι. Δ. Τσιριμώκος